

UTL AT DOWNSVIEW

A standard linear barcode is located in the upper right corner of the white area. It consists of vertical black bars of varying widths on a white background.

D	RANGE	BAY	SHLF	POS	ITEM	C
39	12	22	01	12	027	3

**PLEASE DO NOT REMOVE
CARDS OR SLIPS FROM THIS POCKET**

UNIVERSITY OF TORONTO LIBRARY

PL Fuzuli, Mehmet
248 Leylā ve Mecnun
F95L4
1848

17/52

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Toronto

<http://www.archive.org/details/leylvemechn00fuzu>

1561

P L

248

F95 L4

1848

منڈا کتاب بیلکل مخفی

بسم اللہ الرحمن الرحيم

اللہ یئے سر حقیقت ہے ارد و وحدت دن اقتضای خود را بد و تحلیل
 جا بیان فھارے صورے مژین ام کہہ دم بخون سر کش شہ بادی غفت
 ایک اول شمعہ جانے کو رب عان حشمت اے الدن کہہ دکہہ اگر علا
 آبائی علوی و رابطہ امہات نظر اول نت جان فراید و مرتدا
 مانع او لیوب ذریب مواعظہ کو زندہ دیسٹل پیاس بخ نمونہ ایله محکم سلسلہ
 انقطع اونچو تدریس اصال و دلبر دسیلہ انفصال عقد اتصال اولق
 ایتہ لر تو قع اول در کہہ اول لیسے عالم آرایہ بو تعمیر رفع حجاب بیانہ
 بوجہ با خرا اول وہ اول محبسوں جہان پیماں بو تزویز فی تصورات
 نفاذ بیانہ با تعمیر و اکر بیانہ فایلہ عنی حقیقہ و حسن ازالیہ
 فصلہ بلا غت پیش و بلغا فصاحت اذیث جاہر ہمارے رشتہ اطماء
 چکوب و ذکرہ اغماض سجھہ عبارت دہ کو سرو بیان خفا و حجا بعنی
 رفع اشک اتہ لر قب اول در کہہ من مساعدت بجا و لطف معاویت پیش

صلوٰۃ ذات د صلوات صلوات
 نبیوہ محمد د د برس لذہ
 عافی (ذکر) مخون جن ایضاً (ذکر)
 ایسا نے نہادن د ذکر

۲

بجا وان کی اصلاح بعاصہ
 انتشارہ بیضہ بیانہ بیانہ
 تکمیل بیضہ بیانہ بیانہ
 بنی یهودہ بیانہ بیانہ
 شیعہ بیانہ بیانہ بیانہ
 محبہ بیانہ بیانہ بیانہ

حکم بیانہ بیانہ بیانہ
 عاشق بیانہ بیانہ بیانہ
 مصلحت بیانہ بیانہ بیانہ

و جیلہ

و جیله میرا ولوب هکایت ییگمی عالم کبر دخت محبوک کی تقاضا پر اول
والله العز بحضرت عزیزان اطهار حمد بل استاد احصول
مطلوب در و اثار شکر ملای است علام ستر عایب

احمد لواب المکارم	دالشکر صاحب المطاعم
دو هو الازلی فی البدای	دو هو الابنی فی النای
قد شاع بصعیب	قد عظم فی البقای عاش
سبحان اللہ زی خداوند	بی شبه و شریک و شل و نیان
مشاطئ بو عروس عالم	کو هر کش سکل شل آدم
صرف جواهر حقائق	کش ف غوامض ف قایق
پیدا کن هر خان که بهش	پخنان کن هر عیان که بهش
عممار بنای آفسه نیش	سیراب کن ریاض منش
یارب مدد که در دنیم	آشفه وزار وسته م
از پیش هر ضری هسترنام	جزری هنری هسترنام
شق عجمی کرفه دام پیش	پیش دپس د تام توشیش

ادن ادارل عالم دندانی ای بود و دکنی کن که ندان بن همان عینی که ندان
ادن ادارل عالم دندانی ای بود و دکنی کن که ندان بن همان عینی که ندان

مشخّص اظام عالم	ای پرده کش زنور بحصم
صاحب رزم خطوط افلاک	ای لعش طراز صفو خاک
کان کهر و جوب رامکان	ای محب جهات ارکان
سند روشن چنانع پش	ای بد فض آفس زیش
نه ان اور که سوک بجا بونک	ای پرده ناسوی تقابونک
موجود همین سن اور که معدود	ای شرد جودنک امر معلوم
پیض کر مکله بزرگ خد ان	ای یک کل و طهر کاستان
پون وار گنکده طن و انکا	ای دار یوق این یونه دار
کلک کل معرفت بهار	ای شاه غیب پرده دار
غلقه شرف وجود سندن	ای عالم فیض وجود سندن
نه ان چاله سنگل ملو	ای جل جهان سکار خاجو
برم ابه انجمن فسر وزیری	ای شمع از از فستیله بور
ستر از ل دابه دن آگ	ای شب و شرکین نژره
تیخن ای همه عالم آر ای	ای باره ده آیه ای

ادیت کرد: شیخ زین الدین محمد عاصم بخاری
تیرداد: این نسخه بر اساس نسخه دیگری است که در ایام شاهزاد
شیخ زین الدین محمد عاصم بخاری تیرداد
تیرداد: این نسخه بر اساس نسخه دیگری است که در ایام شاهزاد
شیخ زین الدین محمد عاصم بخاری تیرداد
تیرداد: این نسخه بر اساس نسخه دیگری است که در ایام شاهزاد
شیخ زین الدین محمد عاصم بخاری تیرداد
تیرداد: این نسخه بر اساس نسخه دیگری است که در ایام شاهزاد
شیخ زین الدین محمد عاصم بخاری تیرداد

آنکه کرکن کارازد کرچون
برنو علا ایلک محبیت
اشیاده اکرچه راز خود را
اشیانچه سندن اولو ان آگاه

برزنه کرکلو و ف کار دل بوق
کیم کلدی قصور دن بتر
اول کیم اول رازنک آنده بود
القدرست والتعاء لند

بو مناجات درینان بر کو هر درد نفع معذدنان بر جو هر در

بارب کرم است که خوار و زارم
نور اغیدم ایلک بستان
که جانه خاک در گاهک در
بنگشن جان ایچنده خوارم
نم دار که لاف ایم او زین
اول کو که بو قیسه بنده قدر
جان در گاه صاحب دل ایلک
که صفحه صورت مثا لم
حالا که حواله کاه جو دم

در کاه بستے ایمه دارم
متوجه عقل و فایان جان
در عقل ایس ایک رکه ر
آیشی عمل پر عنبر ارم
محاب دنبی نهم کوزین
قیلندک بی فضیله شفت
اول ایک اموره قابل ایلک
چکزه دی قضا توکو روکه حالم
مقبول سعادت وجود م

۵

ون دراد بخان کام جم
ن من فعل ادلم اول زنجه
ن عفعلن بر کام دلان
تفاخ طاک کام اصلان
که کی بدن اصلان

لکن لکن بمن ادم
لکن ایان بمن افم
لکن ایان بمن افم
لکن ایان بمن افم
لکن ایان بمن افم

اندیشہ موت در جا نے
 سرمنزل اتحاد را اول
 ایم بکار پر د راحت دل
 صاندم وطن مقام طوتم
 بر از که مقام د خی بیک
 کیم بوندہ او لور کو کل فرار
 ذوق بوریک غام او مز
 کیم دینی من او رکا صحت وار
 کام دل دراحت رو اند
 او لدر که مقام جاو داندر
 کش رکا عقا دشدہ م
 بلدم بیش بزک مرادنک
 بوندہ پتہ ربت د کال
 فرض او که بوعمری جرم قلع
 بورا هن ایمک او مرا کراه

د بنا ندر و تعلق تے
 آتا د یزم بنا ندر او کم
 با تک که بود لهر ب بیز
 شکل کلور ایسے ترک ان بیک
 من بیده قلور دم عہبیار
 بوندہ او رکه مقام او مز
 آتا چسون کندر ب کشت
 او لدر که مقام جاو داندر
 کش رکا عقا دشدہ م
 بلدم بیش بزک مرادنک
 بوندہ پتہ ربت د کال
 فرض او که بوعمری جرم قلع
 بورا هن ایمک او مرا کراه

بین مانده همچنان که بین نیز بین
بین مانده همچنان که بین نیز بین
بین مانده همچنان که بین نیز بین
بین مانده همچنان که بین نیز بین

شمعه بین
کنن کن کن
بین کن کن
بین کن کن
تخفیف بین

۷

بلک بلک بلک
زنگ زنگ زنگ
نم داره در دود داغ کر
د خابده داد اکنک
جک شکن اکنک

اوی سعی حست کس برآورد و دوس بین	ای هوم طوتك نایترiran حجم
علک شغفه برآورده جهرم امن	قد تک کلزاره بر سره سد المتها
بنکت صعمه دیا خسده بر ورق رو	ضنوک یا زند بردیل دور آمان
خرن آن لطف آن و لفده دم خوب	در کطعمه مکنکه عالم کامحو
رشته فیض حست حبل لستین	عرضه دراک فوز راقف ارالاما
آبدن و قظره پیغوله بر دیش	خاکه نهاده نهاده لطف
زرق قیمه فلم خبار الصالحین	اول هوم افیض هم سک فیض ملک
ملک تو بعد کده و محظی عقل من	اده در کنه در سرکه فهم تدر
ایچ شکت قدریم او ادکه نص	علم غرفانکه هر کیم ریضن بوئ
احدا طیلا اسد او ایش هشین	اقصه هکن اطمیه قدرت قلغه
کیکیم معوره خسطک او لور حصنین	احلا خادت دور دن کو مرحل
من ادیت کام اکرس او اک خلوتین	ایچ کیم جرمیده در کام ادم نای
عشقی سرس قلن عشقی شویله حرن	شن اطمیه ایلین شویله عاش شوقی
پر تو حسن کل دیر جمالی نازین	ن هعشقوکه در محبون سرو د دروا

بلک بلک بلک بلک
نم داره در دود داغ کر
د خابده داد اکنک
جک شکن اکنک

نیا شدن اول مسیر	حاش کبو طرف نقش غزا
بردم پکشندن اول حا	شویل کب بوار کاه عالے
نه صاف و در جو سمع نوب	فلکایه و کور ندر کو آلب
برا ذر کیه با غلو در خود ری	هر فرته و ده ظاهر کشخ طورے
حوال زمانه و دن خبر سیر	ای حکتہ با قین نظر سیر
واجم ایشے جور له جنا در	طعن ایم که چخن پو فا در
آمن نه فجاع طهورہ بینہ	شرح ایم بکا که چخن ستہ
نه مرتب دن اشاغه صالحہ	نک و ارید کیم الکدن الله
ابخته ی پسک و سبا ای	دوران کشور دی معرو ما ای
که پاده هم تراب و برد	کا آن رز هر آب دیر دی
هر نه دل بک میرا بینہ	شماع طوک سورا بینہ
اسباب تھوک فرا اسم	قلدی سجنی اچدن برآدم
سن بند کشند سر بل	چرخ خود ایم سنکه پل
دونون دیونک دعا او تو سرن	هر دم او نے بے دفا او تو سرن

فیصلہ نیشن ہر ایک
عکس پینہ بیکھرے کہ
این سهم ملے
کہ عجب فہمی
بیکھرے کہ
الله

الله ال ساعه نه زاب	کیم غرفه اید رسنی بور کرداب
اول نگران سبزه نگ	کا چینه د بونگه صالور ز نگ
دف کسی کو کشہ له تو ویه	نی کسی او کے نفه او یه
دامان طرق شرع دو تخل	هر ز که خلاف شرع او نو تخل
تھن و شد و صوال است	لکل شریعت رسول است

پوسرو فرا نیا نک و صافدن بر و رقد رو سرو را
اصیان نک کلزا را الطافدن بر طبق در

ای پادشاه لولاک	غصود وجود خاک و افلک
اول مش افلک خاک را هک	چکش افلک خاک جا هک
ای راقم نخست معاشر	سموره علم دنبه با نه
شانه مندر سلت	ستام قواعد عدالت
ای عرش نواز فرش ره پره	دفردار حساب هشتر
سرد فرا نسبتا مر سل	انماره هم خروم هم ادل
ای واضح اصطلاح ایان	حقده سبب نزول فرقان

غمان صفات داده هم
بگزنه کلنا بنده دا فر
ای دنگل پر چون نم ابود
آدمه سکانه دنگل دو دک
بن صدر ده صفتیک

لک دن فر همچنین ای فخر نیکه ده طالع بزرگ آید
لک دن کل دنستان دنگل
لک دن فر همچنین ای فخر نیکه ده طالع بزرگ آید

چیز و شرایشین بیعن اند نک	یقیت قل روشن اند نک
علوم اند ک بزه کا یے	احوال دا مر و نوا ہے
سن پیز کیم او کور کے اندن آکاہ	سن بلدر و ک کیم در اند
اف دا د رنک ایسنسی آند نک	کراہری طریقہ صالد نک
سن قویز نک او رندہ بھانہ	فاس اولکے پیچنک جمانہ
کیم خفظ طریقہ ام دعاوت	اما بزه بوقدر اول سعادت
تفصیر ادا ک خدستکدہ	اھال اید رز اطاعت کدہ
بو جھ طام میس دا رز	ہر چج ک خوار و شرم از
شا دایلی کو اھل سپک	کیم فیض عطا طف عیموں ک
نو مید رنک ابید کا حی	عاصی رنک او دسن پانے
نعم اکارا د کیم عاصی	سن چو شیع هر معاصی
اطھار ندن بولو رشاعت	کرنده اولہ تام طاعت
بو مکده او نک پانے	سن بو سریر پا دشای
هر در در ده بر بی خلوے	هر عصر ده بر بی خلوے

پیدا اولدہ ادل دو فون
 کمنڈی فر کے روز دن
 پون بکش ادل من ذخم
 نہ ان اد کام ده دل دل نہ رز
 ۱۰

زی پکنی پکنی دیک دیک
 سی پکنی اونک دیک دیک
 عالی پکنی پکنی دیک دیک
 ری پکنی پکنی دیک دیک
 چون

بوشب معراج سپا نیدر و مظلوع آفاب آنما نیز

چون فیض وجود نکلای پاک	رشک فلک او لک عرضه خاک
دیدار نگئے کو رکے فلک ر	پا بوسکے پنگے ملک ر
چون ای طیوب اضطراب پیدا	التدون ام در نفت
بر سینخی زمان شرف لو غلت	رفع او لک دعا راه اجابت
بهر مل نیوب پور کوزمان	کای سر در باض حلم و عرفان
خورشید نگئے عرش پا قلغل	معراجی مبنده پایه قلغل
ای تدریس بنده پادشاه دور	لطف ایت شب قدر قدر ان ار
رفع اید حجاب ماسانے	سیرا یله مکان لا مکانے
شناق جا لدر ملک ر	محاج و صالح ر فلک ر
ایوان سچھردہ ستاره	نیک نیک کوز آحمد ر اشظاظه
خوش او لک نیوب برآق هوچا	بولو نک در جات عز و اقبال
با صندک ای نیک بو حارطا ق	حقدنک در جات ن رو اقت

بندنگ او ره په که کنگ او مز	کنگ او ره په که کنگ او مز
هدن بزه مرده لر کنور زنگ	بزدن حق عرضل تبور دنگ
تو قن نفاذ و امر مطعن	طف آیه سنه عذت حق
هم نفت محنت امیمه	هم مخزن صرف کلیده
دو قید دو نشده اول هر دن	در بیاده آوب غنا که ردن
جنبه ه غبار خاک هنگ	کرم آید نوز خواب چا هنگ
پله سفرایه استراحت	اضاف چین دل سباه
بود اقه دن زمانه غا فل	او لک سکا فیض مو سنج حاصل
اسرا شسته آندنگ ل همار	قا فلری ایلندنگ خبردار
دیر دنگ که کنچ هر کمیه کام	آچنگ دن راتفات دن گام
طف ایجه هم اینه محروم	چون شفت حاکم دن مقدم
ذل کنیده خاک رم	چاره فضویسم که زارم
من بر مدد اینگ بخواه	ه پرده سترم دنگ راه
وی مسدر طرق نار پک	ای مسدر طرق نار پک

۱۲

بندنگ او ره په که کنگ او مز
 هدن بزه مرده لر کنور زنگ
 تو قن نفاذ و امر مطعن
 هم نفت محنت امیمه
 دو قید دو نشده اول هر دن
 جنبه ه غبار خاک هنگ
 پله سفرایه استراحت
 بود اقه دن زمانه غا فل
 اسرا شسته آندنگ ل همار
 دیر دنگ که کنچ هر کمیه کام
 طف ایجه هم اینه محروم
 ذل کنیده خاک رم
 من بر مدد اینگ بخواه
 وی مسدر طرق نار پک

او ره

او را کار دیت شریع تو احرب
 نامفعن نکرد و آن هی ایضا
 با اپاست نسبت داشت و ایون آف
 تقدیر خواسته تو کاری نیکند
 ای ایاد اتو نکه هرزه بر بی
 سنت خاد خوکن و اوز که لطفیز
 جاروب کد دنک زنک بال هریل
 دار آنکه خوده پای محبت
 ای پرمای کاملک عیان ملکن
 دوزنک بو دوز فصله بر معدن
 با صفعه هصو مخا جسم قل

بیان کر دیت بغیر تو هفت
 شد زبه رو میله ملکه هپا
 اهم اید ایو سجفت هم امتا
 پیسنه طا تو ادمی کند قضا
 بنک شرع دین دیاره و دریه
 سن شاده هلاکن و اوز که رکه
 طا و داد که نیکانه ایان کبر با
 شهد شاغلکن او مرثیت شفا
 ای بآف دمعه و دست و جب
 شرغک ب پر کند بر معتبر ب
 اطمہن اتفا مذقب حاصین ردا

بو عرض عدم قدرت در و عذر فقد قوت در

آه ایش صحبت اید سه	دیر باده مردت اید سه
لطفا اید بر لیفات کو سر	بر جا مد میں دماغی تر

آتیه عمان او لوره که اول کنج صاننک کوشل آهو نور صان ایرانی عالم عالم فاش اول لور که اول بونج نچهان دور اهلشدن مگه غیرم بی عزت و اعتبار او لظشم پهارایه ایسم علام بن لازم بورم خارت ایر	او کسید یزنده بر سخن سنج کنچنه نظم کزو قا لمز کانی خج کیم شهان دور مژدهش حالا مکرا قضا ی دوران	دورانه بن قیض سیرم دوران ایتر که خوار او لظشم بن مظشم دیرم رو اجن اول نفع کمال حکمت ابر
اثال اللد فابیم بن غم سلکیمه پایی بهم تمه پرغم ایلیک روا در سنن نه عغایت اول واقع بن بر صدم من ابر نیسان دیر قظره و آآل در غلطان دیرش و آآل جو هر ما پک	قیصر خراب طایم بن ساقی مد ایت که در زندم غم دفعه جام می دادر سنن نه عغایت اول واقع بن بر صدم من ابر نیسان سنن خور شد و بن یه فاک	اثال اللد فابیم بن غم سلکیمه پایی بهم تمه پرغم ایلیک روا در سنن نه عغایت اول واقع بن بر صدم من ابر نیسان دیر قظره و آآل در غلطان دیرش و آآل جو هر ما پک

نهجه نزدیک نهجه نزدیک
نهجه نزدیک نهجه نزدیک
ایل کاخ بیهی خدیعه تیکه
کاندن چهار چهار چهار چهار

ابواب خون بعلم مسدود	تا او لمیه کسم شر نفقو د
ضبیط سق کلام موژدن	لازم بخوا او لک حفظ قانون
را اندن او لو ب مام یا بو	نا چار د و توب طریق ناموس
شارد بک شعار قدم	عحمد کے سوزه استوار قدم
ائز ر غمچہ سنت رایم	چون خلق خلاف مدعا یم
بنک طغه بولور اخیند ن	هر روز که کلور ظهوره بندن
شخین عوضی نفے و فرین	ایرسه می با غلو ب کین
تغیر پر اوله بوصورت	ایسید که رفع او لو ب کدو رت
بوکشن ایچه کل درزه	اول قوم بوکشنے کر زده
درزه کچے نیم کلر بز	کل تازه ایدی و بزه تو خیز
حال دلم درم خس و خار	آنر کل در در بن زار
می صافید بزم هم نو آین	بو بزه اول درزه ترین
قالدی بخدا دانع و درد سوز	می صاف او لاره او لک درست
برشا دیر می پلزرم آه	بود رده بن او شم هو خواه

دلمکی طن
نفر نکان
لکه دیگر

لکم ۳۴
سلمان
ایندر
ذکر
دیگر
لای

۱۶

هاردة بواینه اوستادم	بن ساحرا بیله زادم
اماکنه بولشم ریاست	سوز در کنه صرف اید و دوا
شیما زم اولور لبند پروانه	که طرز قصیه هایدم ساز
اول داپ روی دیر قبرام	که داپ غزل اولور شاعرم
اول بجهده استرم در پاک	که مشتویه اولوب هونساک
مجموع فونه عشق بازم	هر دله که واره سل رام
جانلد چکوب استرم همه	برکار کرم هزار پیش
هایمه کن بوله خر پار	دکانم اوله روایج بازار
کیم ایلدی حالمی دکر کون	ساقی آیه بوجام گلکون
هر لاف کایدم خطاد	سرست اولویم سوزم بجاد
تئیر مراجم ایته هی تغیر	نایزی صالح باغه تئیر
کیم سوزد بکه اولم سترادا	بن قاندن لاف لطف کفا
اہسته اولور دم اهل قاب	او سیده بنوم سوزمه بحال
شایشه بارکاه اولور دم	ستوح عز و جاه اولور دم

دین دین پیغام
دین دین پیغام
دین دین پیغام
دین دین پیغام

یرده

پرده دو شر اوله فیض خاک
کو کدنه نظر ایمه بر های
کرشته اوره سان سرکش
در غربه بالوره تنع را ان
دون چرخ یکان کاه قدم
کوردم برضی که خاشه خور

طن ایلخاک روح پا ک
خوشیده صالوره ها سایه
کون کیسه خمر سره راش
کر دونه پیش شرق کپی فان
نظاره لوح ماه قدم
اول وحده ایش مصور

بوقصه با دشا ه اسلام شائشه در

نگیل که عقل نکته دان در کند جمرا
فلکه درج اونک فاتحه بیرون کو یکت
اسن حکیده بینه ه تکه سکن کیم
بانی قدریده بینه ه بر عالم عامت کیم
نظره را با سلطان بیشان خان عادل
جهان گیری کوون تک نکن بجز بیرون تم
سچ طبعه کا شرطه ایران و تو راند
که هر کیم نای زمانی او نه زمانی
تمز طلاق کر دو اول عمارت برا بروند
انگ یا جو بد بر بیکر نیهی نه
جن جسم اونک سکم رو گفته اهل جا
دوچو شنل شنل که ایم بیکر
بوجو پشل شناب نوع بند

دُونِ اور نہ سامِ دُونِ اور نہ اور دُونِ اور
لکھا کر زندگی میں بُنے دُونِ اور دُونِ اور دُونِ اور
لکھا کر زندگی میں بُنے دُونِ اور دُونِ اور دُونِ اور

نکمہ می خدن اونکہ سور و سان پیچہ	چواد لدر حاصل جب از نہ کتے ہے
جنما فانی پچھہ تباہے نوع نہ	الی با اوسون دامن پروڑا

مشنوے

ڈائل بے عد لے قایم	پارب که مظفرا لہ دایم
عالمرہ عد لے سا پ کتر	شاستہ او سخا سر بر فہر

بوسیب نظم کتا بدرو باعث ارتکاب غلطی بدرو

غشم رکن زندہ با عالم	سائی دوت الیم کہ خستہ حالم
سندن اذکر دخی بکرم دا	سن بن بستبلای غنوار
می حریر ایله بلا می رو قیل	مشکل ایشہ دوششم مدیل
کم اتیہ تو لکدن ال تعالیٰ	حل طیہ کور بو مشکلاتے
ویرشدہ می مراج پا ک تغیر	بر کونک می سیل نا شر
دو نشہ عقیدہ رغضا یم	ہر نک بھارا دلوب خرام
سازد مرزا و شراب و سائی	جمع آیکے یاندہ اتفاقے
نوش ایردم قرح قوح	پوستہ باب و پا پے

۱۸

بُنے دُونِ اور دُونِ اور
لکھا کر زندگی میں بُنے دُونِ اور دُونِ اور
لکھا کر زندگی میں بُنے دُونِ اور دُونِ اور دُونِ اور

بن فتنہ

بن خست نے ایکہ رات

لطیفہ دید میرا ہی سخنیج

یسے مجنون عجمہ چو قدر

تقریرہ کو ترپو داستانے

بلدم بقصہ آتھ ندر

سودا ی دراز و بحری کو تناہ

بربزم صفت و بلا در

نہ بادن ش طدن رنک

ادر اک دیر در خیلے آزار

او لیکے تو جھی من سب

بانند کرنہ خوش دیش نٹھی

اسباب سخن ش ط د مارت

مبدان سخن فر راخ باید

در کرمی ریک وہی کوہ

بر رکھلے تیر اتحا

فاش ایلہ جہا نہ بزنا کنج

اڑاکہ اول فانہ یو قدر

قیل ما زہ بوا سکے بستانے

زیرا کہ بو بہ بلا کے جا ندر

مضبوئے فغان فمالہ و آہ

کیم اک غم صونے فا در

نہ یعنیہ قودن آہنک

انخاری اپدر ملا لے انخار

تو جیہنے چوق او لو رو دیخا

بو بابہ ختم اپدوب کلامی

زین هر دو سخن بہا نہ سارہ ت

تاطیع سوارہ یے نایم

تا خندرو د سخن با بنوہ

بوسعاد تلویک حضرت نبیک مدحید ر

وقت او که کارهای کاریز	ای خائمه سرگش و بیک نیز
اها د میسد را ول غافل	بن عاجرم و بو امر سخن
برد پن اکر مرد نیک وار	انمار مردوت ایله اخطار
من حکم لے بن او بیم آد	سن قیس نزی بن ایلمیم آد
شما حضرانه کهر سن	چون خل صدیقه امیرسن
کفر ایمه که بوقدر اهل درا	جده ایله چصر جو امیر پاک
بومز بورتا غرضه یدار	دیمه که بولوب ک دبازار
سردار زمانه و پیش عادل	تپرس مے سکا اسیر کا مل
کیم شانه مکل دی عدل و انصاف	ادل بحر عطا د کان الفلا
جانانه ملک و جان عالم	سردار معظم و مکرم
عدل و ادب و شجاع و وجود	ذائقه آنک همیشه موجود
نکش ایله بزندگ برآش نیک	عدل ندن اکر رزانه چنگ
پروا نیه شمع خلی تپرس	پل شمعه دخی غرض ایمز

۲۰

بن کیم سکا او لمش نخوان
بود غرضم که جاده ای
تابانی او له بوسبر کلشن

سلطان و پسر خونک که سلطان
آدمیک دو ده عرضه جهانی
ام بن اولم اهل ذکر هم من

بوطغای مثال محبت در دو صاده دیوان مختار

ده خان صدیقه حکایت
معنے چنده کل تختنه
فلش بود شده نکته ذاتی
کیم خیل عربیه بر جو انفراد
سبحیم خلق فضا بل
امر زیمه عرب بیطع و نقاد
بر تقدیمه او لیوب قراری
هر لحظه اور رسانه ادلیکا ن
سیرایکرد سوره و تبغیث
او ضاع جیام مشکفا می

صرف جواهر روایت
سوز رشته که هنپنه
کل زین و که فرش نمی
جیعت غردد جا هنفرد
بولشه هی ریاست قابیل
که بصره مقامی کاه بندو
کن مکده کچردی روز رکار
سرشمه ره سیاه خانه
کوز را وزیره مشال مردم
خله شب قدر تک کاری

بن بیهی دل نمی
آدمیک دو ده عرضه جهانی
تباخی او له بوسبر کلشن
سلطان و پسر خونک که سلطان
آدمیک دو ده عرضه جهانی
ام بن اولم اهل ذکر هم من
بوطغای مثال محبت در دو صاده دیوان مختار
سلیمان و پسر خونک که سلطان
آدمیک دو ده عرضه جهانی
ام بن اولم اهل ذکر هم من

بان بیهی دل نمی
آدمیک دو ده عرضه جهانی
کن مکده کچردی روز رکار
دیناده بود غلی از ادغافل
ای ای او د دل

آدمیک دو ده عرضه جهانی
کچردی روز رکار
دیناده بود غلی از ادغافل
ای ای او د دل

اول آدمیک دو ده عرضه جهانی
آدمیک دو ده عرضه جهانی
کچردی روز رکار
دیناده بود غلی از ادغافل

تحصیل بیان نه راعف	در زندگی ادلب همچ طالب
چون طرف نزینه سخن صاده	چون ماه تها صدر آله دی
چون میشد نیاز کرد کار	چون نذر را پسند هر مرا
محون استد عیات آته	تائیر قلوب فغان و آهی
بولی افراد عا ا جابت	بر کوه آهدی باب حوت
صندوق اهل دریله دو له	مقصد شمعی منور او له
لش غرضی رحمهه تصویر	در سکله قیله ی گلک تقدیر
آپله دی کل حد تیه جو د	بر وید نهال بانع مقصود
خوشیده خسید عالم آراء	چون و عده ایزید دهدی برا
شکر از دیرله دی چون خزانه	ش داوله بیلان آنه آنه
بر طفل نه کر نه کا	الفقصه عمدان او لک پیدا
عیسے کبی طفلکده کامل	خوشیده کبی کمال قابل
حالیسته بولوب فغنا دو ده	او لدم که بو خاکه آنه دو ده
آخرکو نین او لایلو ب باد	آخرکو نین او لایلو ب باد

بوزہ کیم شہ ابے قاندر
 بر می مکا صون کہت مداہوں
 نکلہ کے سام جہا نہ
 عالم کوزہ کو ریسے پاج
 دای آنے باک تلہ قا مدن
 غلن دیر و ب آترشہ رہ
 اوام و قبایلے او لوٹا د
 جاند فلور دی دای عہڑا
 لیکن اوں اید و ب ہیٹ نالہ
 اخضاعن اید و ب یہلا انکا
 سہ اچھے صور دیکم احرفاں
 یوقیدی فریب اید قسر اے
 بر کون آنے کز درد دی دای
 بر اودہ مکر کے رپر پوش

سانے جلا دیے اما ندر
 دایم اوزے سے قلم و اوش
 ن آنے کی نیجہ درز ما نہ
 بو رشتہ دہ بولیم خم پیچ
 فال درد کے بو تیرہ خاگلاند
 سد بربنیہ ویر د قان جک د
 اول نور سے قیس قید ر آ د
 اسباب بکمال ترمیت ساز
 خشود دکله ی هیچ حالت
 ایلر دی مام ناہ نار
 امحک کور د نور سے انکا بکان
 با شدہ فرمیونک احتباری
 درد بنے بیور کے دواہی
 اول طفیل کور د بیسے شوش

هر د در ده صونے انجا بر جام	کلہ و کجھ می د فادن ایام
تدریجیہ دام عشقہ پا بت	تا قله ی آنے تمام سرت
اون پاشنے سیدے اوں بخانہ	چون سر عد دوب نیانہ
فرض او لکے کا پیدہ ائست	باپانے تھنے عادت
هر صاحب غزاد اعضا	جمع اپید امالے دیارے
کیم سیدے قیاس فرداں پا	بدل ایڈے او لقدر زردیم
پرم او لکے کو منکس او لھا	غصی آندہ کورے کثرت مال
برز کمک ایڈے ی مرتب	اوی صاف ضیر پاک شرب
جمیبہ دن او رکم ی میز	کیم کورہ دی آنے پشم ساغر
تعیلم علو مہیستے نوبت	اتما مہ توب طریق سنت
ویر دیر آنکھ زیب بکت	اسباب انجا ایموب هرت

بو نیا دبلادر و مقدمہ الہم و ابتلا در

برخ ملک مثال و فہم	مکت دہ آنکھ او لدی احمد
جمع او لکے بہشتہ حور و غلیان	برصف قواد تو در برصف اعلان

ینے پرستی پرستی دن بھی
جنے دینے خواہ دن بھی پنچھی
من پنچھی پنچھی اور نکھلے
سنتیں سنتیں ایک دن بھی

عل

شمادلیفه مرکب

امواة ومردگ مردہ روح
سب زخم وترنج غمغب

اوراق کل پچ عقدہ ششم

صل و درگ کو تر ردی مردہ
اباب نکام ایسہ مشوح

۲۵

اول نادر دم کے بھی کرکے
بنک دن بونک نہ کرو
کردی کاراف نہ نہ
لئے دی کھٹک نہ

و صفت بخوبی

الطف لاد فند نہ نہ
اووز دار دار دار دار
اندر کے کام دار دار
اعزز نہ نہ نہ نہ نہ

پیدا ہوں
نہ ہوں

۶۴

زپا فاشی زگس اوز کی نون زنهی خمی لام او رکے لام اسدار نہانہ سیک او مز لعلے بی آب هشیر نا ز خاک کف پایی سرمه هور کیم لیسے اولندا انخا محوب کوز کوده کور پیے اوز یوز بی فلز دی ہوا ہن لیسے بربریتے اوله یلہ مقتد بر جامن ایچدرمی شوق فالما دا ازارنده بر فرق کو یا بیک تندہ ایدی بر جان لیکیم صور راول قیہ بر راز کیم بید قبلہ بر حطا بیہ	مشلا کو زی نگس پا نون منی کل دلار شق قام اغری صفت خود ہمک اول مز لعلے سوزی ذکر صفت راز دور س رو پیے چشمہ نور بر غایبلہ شا پیے خوب کوز کوز کو پکڑا چوب کوز بی اوز هارضه اولور د میلی
--	--

جن ف فن فن فن فن فن
من فی از دن ایک ھمیں فن ھمال
سیچنی دن ایک ھمیں فن فن فن
کلکتی فن فن فن فن فن فن فن
ایردے

ایلر دی کوز میل بو خطا لے
 فاش د کوز لن او لن سختم
 مردم دن ایدم دیر کف از
 هر از ایکن او ل ایکے و فادا
 رفع او له حجا بش اه راز
 عا شقر و کز لو قالمدی حال
 کرد آینه نه ط دو شے
 سویشکه او ل ایکے بخان
 تا او لمبه راز آشتکا را
 بر نوع بخانه ایله هرم دم
 قاصدا او نو در ده در سن او
 خفظ حق ایتے با غرمی خون
 بن پلک کم بخکا او قوت کل
 جون او حل اوزره خط پاره د

قا پلک دیر دی او ل جو ایج
 هم قلیدی دفع نطن مردم
 مردم کوز ایچنده در زه چا
 دساز ایکن او ل ایکے جکعوا
 غش او له طا تید دمه
 معلوم او له جمیع حوال
 من بعد بش اصیاط دو شے
 قالمدی سبب مکر بخان
 دورانه قلید یلد مه را
 کو کلینی قیلو رد قیس خرم
 لیلیده دیر دای و فادار
 بندن بلورم بلورسن اوزون
 درسم او قویم قولانغ د تکل
 عمر اخطه غلط باز رو دی

۲۷

کیم بو ایچه صرفدر مرادم روشن بول میده در سوادم

بولسله انسی عتاب استد کیده و بهار
وصالله خزان با دی تید کیده ر

چون گردید قیس به سر آن جام
بریچه زمان کچوره ایام
تم پر دبار غفه کسر مز
رسوئے گر کیشہ عاشق
دیدن دیده دودسے بوفان

کیم قیس ادون ایر بیسے
تیرج سا دایه نا کاه
او دلاره دودسے یاسه باه
پا زراود او لوپ چکوب زبان
کا ی شوخ ندر بکھش کور
خون او زنکه زیان ایدرن
خون سکا طغه ایده بد کو

یامه دیمی دینه
بیمه دیمی دینه

بیمه دیمی دینه
بیمه دیمی دینه

پر لرنی غفه میلا سن
سن قدن دعشقی دوقدن
او غلان عجیب او را اول عاشق

چکانه لرمد آشنا سن
سن قدن دو شقی قدن

عاشقانه ایشی قره نه لاین
ناموسنگی ای تورمه زهار
سرور غلام خاص دعاموز

ای ایکه کوزم بیان او لو عمار
بر عالم آیچده نیک دناموز

پنجه که پنهانه هم میزد
پنجه که پنهانه هم میزد
من عیل پنهانه چون چیز
کشیده بینه پنهانه
پنهانه همیشه پنهانه
پنهانه همیشه پنهانه
معین پنهانه پنهانه
آخرا هم این پنهانه همیشه
پنهانه همیشه همیشه همیشه
چو پنهانه همیشه همیشه همیشه

بن کی اید ناده نه زن
اد ناده دنی هم باز
غنا کی اونت هم باز
آنده میش باز
که هم باز
که هم باز
که هم باز

غنا کا دو بکه دو هم زن
دو هم زن دو بکه دو هم زن
کوکنکنی اید داده میکند
کوکنکنی اید داده میکند

۳۰

او زکو کلندہ مقری ایدی	لیے بوعا بچون ایشیتے
طرح ایک شش نا مایم	کیم شعبدہ سپھر ظا لم
وقت او لکه بکرا اول برین	ایام و صالح بیدے احران
تم پرنا اولد و غن نہ سپون	آما نہ دیون نہ چارقیلوں
آن تتجاهی ایستے اطمینار	نا چار دوب طریق اخخار
کریان کریان جواب ویردے	کفر رخعا آب دیردے
دیچ درثا هوارم آنه	کای مومن روز کارم آنه
مضبوئی فهم قیلمزم ن	سو زرد پرسن کہ سلیم بن
بن ساده ضمیر طفیل صادق	دریسن معوق و عشق و دعا شق
سو ملے نجاح اولیم دکر کون	پلن ندر اول حدیث مضبوئ
ناسدن ایتم ایڈ آدن	عشقن قیزدی کیسے یادن
بو شرہبای اید معلوم	بالله ندر آن عشقه مفسوم
بو شیوده اوس تادم اول	ما دی ره مرادم اول
بر شغل خلاف رانیک ایمن	بن مکبه رایمید کتمن

ایل ایچین بیلیم
سین پیغیر مکم بید
تیپور دیاول پیف
کا تھعن دیکھے آئے

میتن آن بیکن اولیکوں
تیکن بیکن کھاتے علیل
رعن بیکن نمی نیپ
حریت بیکن نمی نیپ
نمی نمی نمی نمی نمی
بسن بیکن نمی نمی نمی
سو زن بیکن نمی نمی نمی

او ره باره پنجه داشت
پنجه داشت و دل خود را نداشت
بن هفت کاره فکه هم هر کاره هم
نه بیش از هفت کاره هم هر کاره هم

عشق کاره هم هر کاره هم هر کاره هم
نه بیش از هفت کاره هم هر کاره هم
بن هفت کاره فکه هم هر کاره هم
نه بیش از هفت کاره هم هر کاره هم

۳۱

لطف زدن کاره داده زدن و بی
دان کاره داده زدن و بی
ای هفت کاره داده زدن و بی
کاره داده دل عالی پر زدن

ما می رکن

دو زدی صد فدۀ در شهوار	بلیم او رود اوده ناجا ر
محبوس خزانه اولدگه کوهر	بر بر جده ثابت اولد احتر
بس اولدگه کلا بششه تنک	لعل اولدگه ای سینه سنک
نویسه دل ای سید واری	غمدن سیده اولدگه روز کاری
اول سل آخمزدی غنج دل	آاه ای بردی دل نه حاصل
تمزدی آنکه تخل مقصود	کوز پاشی توکر دی لیک رسود
چران قالوب اضرابه دود	زلفی کبی پیچ دنای بدوسه
چشمی کبی حسی اولدی پام	آغزی کبی طعن ایتدی غمدا
ن شرح خم ایمه عمن کار	ن درد نے ساخله قواری
کوکلنی قلوب خاله جمع	فانوس خاله کردی اول سمع
صبر ایمه ضرور تیله اول ما	هردم چکوب اول غم ایچنک
بور غزل لاد قور ده هردم	در دیله دو قوب تراز غنم

غزل

فلک ایرد بندی جوره جانم ان
حضر ای همی عجنب باله و اغنا من

دایم ایشے جورله جعا در	فریاد که چرخ پو فا در
دورا سونک اعبارے پو قدر	بر عاد طه مدارے پو قدر
بریه کورس لیکے زاری	کر چنس ایه ایکے باری
انماری ایسا ایدر بلا یا	التب بب سالور ارا یا
چون واقع او لوریه جدالی	بالندہ یماندر شنا تی
پد برش بو بستانے	کلزار کلام با غبانے
سودا زده قیس در در پورد	کیم سر در باض محنت در در
مکتبہ او نور عمدن آزاد	مر صح کیدرے مکتہ شاد
دفع غم روز کار ایدر دے	شق خط حسن بارا ایدر دے
عادت او زرنیه صبح صادق	ذوقیہ دونوب طربن سابق
تائیم قیله ذوق وصل ادراک	کلدی نیہ مکتہ فرخا ک
کون چقدی انور نور کلنز	کور دی کہشت حور کلز
او لکه کو زرنیه واقو مکت	خور شید بیز اولکے روز ریاب
بر شعبدہ ایلو بدر آغا ز	بلدی که پھر شعبدہ باز

ای نون	ایں چینی پیشہ
ایں چینی پیشہ	ایں چینی پیشہ

که از این راه می‌گذرد
می‌گذرد و می‌گذرد و می‌گذرد

بین این دو راه
نهایت نهایت نهایت نهایت

۳۳

دالی دلی دلی دلی دلی
دری دری دری دری دری
دری دری دری دری دری
دری دری دری دری دری
دان دان دان دان دان

که از این راه می‌گذرد
می‌گذرد و می‌گذرد و می‌گذرد

ای فون چونها ندر ابر وی بار	سن داشی اضطرده دور مه ز همار
ای میم چو اغیری اوکه غایب	اوکه سخا اهم عدم مناب
اوک نوزای دوا دلند	آه شه خاطر نک دوبورنک
ای طره ملکبو دن آبر و	بجن ۴ قره باع نک امیش س
آنچه سر شک بارا دلو بن	سر کشته د بے قرار او لو بن
کویا بکون اینیش میر	دو ران سخا دست بوس لبر
ای لوح خطیونک ایله بادن	قیل سینیده لعش نام رادن
بریچ کون اول آبر چران	مکنه کرد ب قلور د افغان
هر روز رفغانی ایله ما شب	تعذیب چکر دی هش کنک
شب هم قیلون فغان د راز	ایله د مخاطب اول نکار
کا کعنی نوری کو کل سر دی	شیز کوز منک بوق اوکد نور
اول نایدی بو شنا نق	آخر نیمه ایلد و نک صدا نی
اول نیشه ابلن نک نیست	انها محبت ایله پا بت
آخر نیچون خاره ه صالح	بو محنت وا شظاء ه صالح

که از این راه می‌گذرد
می‌گذرد و می‌گذرد و می‌گذرد

بکاره میخون که زد لفاف عالی و میز
دکون مقابله همچنان که از
این فرم از دل بقدر برآمد
از غذا که طلاق نداشت

۳۴

سینه سینه آنکه او را میخین
سینه سینه پر کر میخین
سینه سینه خانه میخین
سینه سینه پنجه میخین
سینه سینه پنجه میخین
سینه سینه خانه میخین

سوز دلیل تو کله پیش
جاندن حقوب هو آغشی
بو کون مری کیم خم ایچره زارم
کر نامه عمره کله تقدیر
ایلربی اول حساب یعنون
کون شرطی دیر لآ قلابے
هر کون که کور غرآفت بم
یوق که بود بود لدن آکاه
در دم سوزه کله کجہ آتمار
ایام د صالح ایل زبانه دار نمار
اول فت بو شری ایده پنا

غزل

غصه صلن کو رب نازن چکردم
ایخوش اول کون که بن هزار زید جانا
او امشکتے تیره ایام مش بجزانه
دو شکنید روح ملن تشم دوارمه

سخ غم اید کله باش
ترک ایلمزم بلای عشق
جزان السید بے قاسم
کوندر دیون پیلو رس تیحر
کیم صورت حال در دکر کون
با الله که بذکت در حا بے
بن کون دیلمزم بود حسام
بود دلیل دلیل آه
او د دلیل ایل زبانه دار نمار
اول فت بو شری ایده پنا

هریان دید طرکای بگاش
 بفضلده آدمی کر کشاد
 چون ابر دلکش اولدگریان
 کل کیسه بر قرینه پهپاک
 انج او ز نخه ایر غم قیل
 صحراده طوم می ایچلوم شاد
 ای غچه دان سر دقا مت
 پاکیزه وجوده خندر غشم
 شید آپد کل مراد نک
 سیر او زر بون بسیار فضله
 مجنون خربن ایاغه دور داد
 کریان کریان فیلور دی هریان
 که بزری عرض راز ایدردی
 چشمی سوره دی لاله داغن

کل چا عید را و ملغل شوست
 اندوه د بلا و غم دن آزاد
 چون ر بعد د کلس اتیه افغان
 بزره کسی اینه تبرنگ خاک
 لطفا یلد خرامه کل کرم قیل
 اندوه د اول سلیعت د
 کلا اذیه زمانه قیل غلت
 پله دخی قالمیه بو عالم
 محکم قیل اس اعقاد نک
 شید بونه نکار د صنه
 صحراره سیر ایچون بوز اورد
 چیز هریان کز ردی هریان
 کلابه نک نیاز ایدردی
 عاشق ساغوب او پوب ایغون

۳۵

صحراء
دھنون در
بڑو را

۳

محبون فلک و فا ہالے

محبون شہ کشور مامست

محبون سر کوی غم فقری

ایلی دمیہ اوج حسنہ بہ ماہ

ایلی دمیہ بریکائناز دھسہ

یسے چمن بلا نہ لے

محبون دمیہ ملک عشق برشاہ

محبون دمیہ برف آشہ شہر

یسے چمن بلا نہ لے

ایلی دمیہ اوج حسنہ بہ ماہ
ایلی دمیہ بریکائناز دھسہ
ایلی دمیہ ملک عشق برشاہ
ایلی دمیہ برف آشہ شہر
ایلی دمیہ اوج حسنہ بہ ماہ
ایلی دمیہ بریکائناز دھسہ
ایلی دمیہ ملک عشق برشاہ
ایلی دمیہ برف آشہ شہر

بیان

بیان

پسله ام ایور دی خستارک
 جرا نمغی اول مقاشه بیدے
 کل سو یک سوپ رو ایان یور
 هریان دید لارا کنکا کای ماہ
 کیم غیره آشنا اول لو این
 دیرم بور و شن میج عجب
 نخیه نظر ایل سن یا نده
 آندن کتور ب باط و خر کاه
 او ز برجه قیلد ل روا نه
 سوز دید بیل بو ما جرا دن
 مجنونه ام آیه چشم خوبه
 کوردی که نخار دن ن بوق
 دیوانه قالوب پر کیس ده
 چاک ایلک حامه چکه ی نال

برد م کیره پلندی نکارن
 کیم دو شه ایا غر و محی کته
 لیسینه کتور دمل او ز بنه
 ناک او لور ایمک ایشک آگاه
 برد لبره عبله او لو این
 شایت دکل سکاخاب سلوب
 هم پزه و هم سکا ز یانه
 اول ماہ تھا نه خواونا خواه
 تا او لیه و اتف آتا آنا
 نکجن و ناز و هشادن
 صولسا پون بو زینه پدار
 بیجم فرده و ارجان بوق
 صالح آنے دلبری کیس په
 حا لے بدل او لکه او ز که حال

۳۷

بلکه بوم گز بز که
 بن بیو و داده داده
 اونک بن زن ای دهن
 بیکم ز داده داده
 بن ایلک هارمه بانه
 بیکم ز داده داده

بیکم ز داده داده
 بیکم ز داده داده
 بیکم ز داده داده
 بیکم ز داده داده
 بیکم ز داده داده
 بیکم ز داده داده

عشق آلدی عناں جھے سارم	بود اسہے ایسیدی روز کارم
بن قاوند و سیل غانہ قاند	بن بر تو شم او چم آشیان
و اخچی بزم آمدہ کلمکوم یوق	فلنک بسکا او حکایتین چوق
کیفت محنت و ملام	بزر دن سور را و آتے حالم
ایام سیاہ قیله ی سجن	سویلک ک ک فایہ و یرک درختن
تلکر چون المدن ایلد واد	ای پر شکتے حال ناشاد
سندن بسکا تیدی بو بار	و یک که ندر بوم حسر ال
تو بیش زین و سما نئے	بن پلکر یم غشم جمانے
ز غصہ وہ ایدم وہ غمہ ۵	اسودہ سدا چہ عدد مہ
ز حُن وہ عقیدی خبا لم	پلکر کاک ابلو خوش ایلد فاما
سن ما پغ فیض جودم او لذک	سن دھٹے دجودم او لذک
در دا کا امید یک اکد برباد	او مذک ک ک جلا د کسن دا
اور که غلغہ اہب دوارا دل	بن یوق ادولیم سن ایم دوارا د
بن قصد ک سندن او لدم ۶۹	سعدور دوت ای غیرز معذور

تمامی

اول پیوہ عشق یا چندہ ماہ
 قلہ کو ز درب طربن دشت
 صحرا بہ دشوب کو نش مٹتے
 هر داش که تیدی تو کدی پان
 کوز یا شی بک تو کدی سرسو
 برابر بلا ایدی کوا ہے
 باران لبر قہ چشم و فاند
 دریا رہ تپہ لعہ تا ب
 دریا رہ او کورے جلو صحرا
 فریادہ کتو ردی دش و طبر
 افغانی تپور دی آسمانہ
 بو محبو بک اتنا سینک واقف حال اولد و عندر
 و آ فی سپا بان غرت بدہ بلد و خیر

صحن

قلد و فد و میتی آجہ
 اصحاب بن نقطاع لفت
 شما بور اولدے لا ابابے
 لعل بیک کو شت د داشن
 هر مر عله دن آجہ بک جو
 باران سر شک و برق آسے
 بر رتبہ د که موندن آین
 صحرا رہ دوشہ قطرہ آسے
 صحرا رہ او لورے جلد دریا
 فریادہ کتو ردی دش و طبر
 افغانی تپور دی آسمانہ
 بو محبو بک اتنا سینک واقف حال اولد و عندر

۳۹

مغافل اول نکن فران
 بکار د کوکار دی دیکن
 د کمک د کمک دی دیکن

تصویر
باقتنی غورا
آخوند

۳۰

خندهه از بدن این که بگذارد که کارکشان را که از داده
ادلش بگزینند بجهت این که می خواهند
می خواهند دیگر کسی بگذارد
دانی کسی در دام نزد
می خواهد داده کشان
غافله بعلق از دار

خار او زرمه آنکه دلوک دلوک
اول پرچو کوردی صوت طال
بر لحظه آنے شجر آله ی
صومکره سخن پر توت آیه فدا

چپش غم او دینه دور لوروزن
صورت کسی فاکد بزرگی لال
حیرت کوزی ایل باده فاله

کای بلبل بوتان پداد
سرار نهاد نیخ عیان آی
کیم آله ی تیره روز کازمک

حال دلوک بگاعمان آی

کای بلبل بوتان پداد
سرار نهاد نیخ عیان آی
کیم آله ی تیره روز کازمک

کتن از دین دیگرین
پیشتر نهاد نیخ
بن مید همه
بر عشق کردیدن دین پیش
بر عشق کردیدن دین پیش

من لشکر لشکر تفت
دیگر هم نهاد نیخ
دیگر هم نهاد نیخ
دیگر هم نهاد نیخ

لعا زبه

لسلیه زره کله دی سیحانه د
محبون که شیدی بیله آدن
بلیک دیوب ایاغه در ده
پیریه جوان دل شکت
باشند ه هوای وصل لیه
ک آنه نصحت ابده آغا

لیل طبیون کمه در فتا ندر
صادم که فلک ویرور مراد
اول کعبه مقصد ه یوز اور د
کله دی اوه دلخوار خسته
ن آته عنی ن آنه میله
ک آنه سی اولد پند پر داز

بو قیسه آهانگ نصحت ویردیکید رو بوستان ملامتکدن کل ن مد مت در دیکیدر

کای راحت جان و نور دیده
شانکه دریاست عرب دار
اطمار طوک دوت همشه
ابردی خسم اولد که مراد
مرشکان سیاهن کوتور دل
ادنکنگران قد و فامت

فرزند بیکار نگز پده
سیراث شجاعت عرب دار
آین شجاعت الی مش
سُنت اینه کاهن خقاوند
اول ناول جهناه مایل
قیل نیزه خونفناه غبت

لیل طبیون کمه در فتا ندر
صادم که فلک ویرور مراد
اول کعبه مقصد ه یوز اور د
کله دی اوه دلخوار خسته
ن آته عنی ن آنه میله
ک آنه سی اولد پند پر داز

فُل

فوت آیہ مجا لے کر مدد غافل
قیدہ بزی ننگ پا میا لے

حالا ایدہ کو رکھاں حاصل
ای مانع ایسہ مرنما لے
محبوب ہم اپنے سک کم اوڑز
وار دور رو شمدہ ننگ قید

هر طرفہ اچھرہ ننگ جیسا
تینون یعنی بزرہ اولان و فرض
ترنی وجہ خاکا ایدہ لوم مفتر
صرف ایلہ پلے کنکیو احوال

بر قید لوم سنکا موغرض
بر سروسی قہ نسبت
لعنی ایدہ لوم سنکارہ وال

مجو

۴۲

تصویر
مجو زرا پردا
او

مجون که ائمه بخطابے	دیردی بو طرطیلہ جوابے
کای روح رو ام آن آن	کام دل و حامم آن آن
تحقیق اید و میشم خطا در	هرنہ دیہ لر بخا روا در
آکو ده زنک دودھ سر	ذلک نیند رو سیا هم
بن ام او لوم بشیدن آکا ه	اتانه دم نه سولیم آه
پو قدر بوشیده عتمادم	ضبیط عغان خسیارم
عقل اولک ضعیف و عشق عما	خاطر کران نخار جاذب
دو تدی تن و جانی غم پار	غیر المحبوب لیس فی الدار
بندہ دخی یخ بیلک اولون	بند بنبی استین نه بولون
تقدیز چو سپله در نه تد پر	تقدیری اید مری کی تعبیر
او سید بیکاش طرورے	ایسری ایدم بود د سورے
کر صحت قا دراوله پما ر	در ده اوزن ایلز کرش
ال دیر کدا یا پادان	صانک که قیلور د کدان
فطرمه نه حالت او لست قوم	رفع او لمد غیره امر علوم

۴۳

لک پنداشک کو ظلمی
دف بالهی عالم
بند بند بند بند
اول بند بند بند بند
دار نه دبا دبا دبا

لک پنداشک کو ظلمی
نون دینی دکور دکور
لک داد داد داد داد
لک داد داد داد داد

آه بی هزار قاد و بیان
دیگر نکن اند که بزرگ می باش

فان دیلیش اوله جا من
تد سرخا تم املک ا د
رم زده غم خا زم
آرام دل بکارم او لدر
اور منک خی آمدن او زکه
یسی کی چو ق پری تغار
علمده بر آمدن او زکیم وا
در دنیه داد لورمی لال
شیرن اوله کاد کاه شکر
تیغه ایشی بوق جبته
غدر پی سپان آید او هم او لدم

او د دن دیلین ایک بجا من
د شنبله دوستی قلوب آ د
بن غرق بحر شو ف با دم
این سبب وارم او لدر
انکله اید ونک بو در ده مردم
دریز سخا وارد ر بالر
بالسده دیکوز بوجرفی زنها
بلبل کل ایون قلنه د نام
خرود کلم که بنا و لبر
بن یک جیتم طرس تیغه د
غدر پی سپان آید او هم او لدم

غزل

جذب زن همک بهی جهان دکل
غشیسته دف کیفت دوین دکل
طیش او کم غشی سخن هه هر کرد او دکل

غش در کای معایع فاعل دن کل
دور جو زن شکایت ای غاسی دکل
شدن د صحرای برق غش کر سلور

مکن سهل نمی شد
مکله عیین ایشان زخم
مین بلکه ایسی پیده خواه
دو پریک ایک بدانی

۳۴

و قتو رندا و نوب رو اند
اها سه سلا و نوب دادم
چون شمع صفت او را و تری

قلدی او را بخل غرم خان
شک کردیدی او را خیرقدم

ول استر کی ابا نخ و در داد
ما کام دل آلم سیمان لر
بندی و حمیل آسمان ان

اور تایپ بر عده طرف خوان لر
او لمشدی دلو کس بلند خون

۳۵

نم دار بقیمه نایم
نم دار عده دخنه نایم
کر دم نایم اهل اور کل
باید در بدن بگذاری دم

نم دار بقیمه نایم
نم دار عده دخنه نایم
کر دم نایم اهل اور کل
باید در بدن بگذاری دم

نقویه بای
محلس مواله پر
دو همسکاری بای
جنون بیس دا
مشنه

۳

بر عل که لایق اول یو قدر	بر گانه اکر چه لعل خود را
کیم تو لمده اولد رسنرا او	بر علنک شتمشمنک دار
اول عله در محترم قیل	طپید غایت کرم قیل
ادلوون کلسرد سایکتر	قلون کل سرد سای پر پور
خیر شید بوقت ایمه	فشم ایت سورمی تعافل آیمه
هرند که در سن ایته بن	کر حاصل اولور بو کام نه
کیم پر بوزن ایله بن کنج	آچه قدمی سخار و دان کنج
کیم بولیسون اد نخاخڑان	ایچ که را میم رو ا نه
اول کنج نهانک اشد های	اول سرد سنبز نک اما
بن کپی اسیر دام فرنیه	لطپید دیدی که ای خردنه
تو پر غلد دن بزی کوتور د	من خوش کلند نک صفا کوتور د
بلن بیود یو میم جوان بک	مشکو خطا بدرا خطا نک
اما اطفک عجب خلف د ر	قرنک بلورم بیکاش فرد
محبون دیو طعن ایدر خلائق	محبون دیو طعن ایدر خلائق

مجون ویدی ای دیگار	دو لانه عشق او لورمی عاقل
کربنده بر خشیار اولید	تد پرسه عتسیار اولید
اولدن ادب شعار ایدرم	نگینی استوا را پردم
اولمردی بو حالمه استیام	کیم اولد عذا بل علاج
بنده بو علاج یوق مارا	کز لو غم اولدی اشکارا
یو قدر رو شده انقلابم	او لکه جواب در جوابم
سن اهل خردمن ایله تپر	تد پرنک ایده کر که تا شیر
لیزنه دخی بن آتیمیم یاد	بن عاقلو قوت او لوم سن
اول پر شکته حال حیران	تد پر علاج اید فراوان
هر قده اشیده بی بر طبی	کل زاره او لک عنده نیستے
انظمار ایدوب آنخا هیبن	پس زنک سهیدی علاج
پمارنه نیک طبیب حاذق	بر شهرت اچورمی موافق
هر مرده که بلدی بر نظر کاه	وار دب آشکار او لک خاک در
چوق ال کوتروب دعا راید	چوق نزد ورب عطلا راید

۴۷

دو لانه دلکش دلکش	دو لانه دلکش دلکش
دو لانه دلکش دلکش	دو لانه دلکش دلکش
دو لانه دلکش دلکش	دو لانه دلکش دلکش
دو لانه دلکش دلکش	دو لانه دلکش دلکش
دو لانه دلکش دلکش	دو لانه دلکش دلکش

ای دیم اون گوهر
دماوند بکی همان

امانی کا دن جگی کے دن
پولکز اون پلے

کلمه بُن بُن
که همان فن و کن

۳۱

فَتَتَّقِيَ اللَّهَ عَزَّ ذَلِكَ عَذَابُهُ

اوشن نکا
اوشن فیلم جا
اوشن فیلم پنجون
اوشن فیلم پنجون

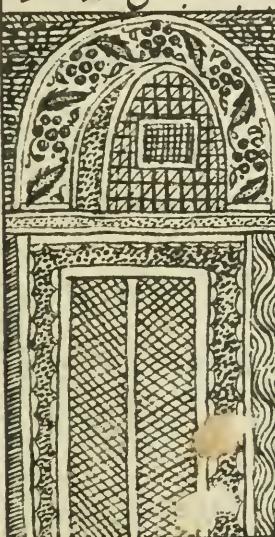
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تعظیم شرایطن ادا فتیل
اول که قبول اوله نیاز نمک
بویرده قبول اولور دعال
قل تو به که حسن عمله ر

جومدایلہ بخا^ن کم جسلدر
صلکے اونکاعشوں^ن شوق
عرض ایڈی بنا^ی کعبہ پر لاز
محاب اعظم داعا^{لے}

مجھون بولو اے مقادم نیو
سو ز ملے چکوں جکر دن آواز
کا یہ تعمیر ملٹھے ویر عالے

اعلاص درست آید و دعا فیل
خ شفقتی اوله چاره زینک
لو تقدیم بخش اولور عطا لر

قصویر
خانه کمک و نصع
در محکون هشتمانی
او را می خواست
محکون و خواهش
از ده عشن

هر قدر که عالم اکھرہ غم دار
اندیش عقدن جد افضل
آر تو رنگا شوق و ذوق یلیسے
چو قدر بی آدم اکھرہ سداد
بر مکده و پر نگا فسرارے
اول زابر کعبہ اناست
طیغان بلادن امیوب فکر

قیل کو یونکی اوں نمہ کر فار
غقیدہ یحیث شناختیں
دایم نگا آمدہ قیل تخلیے
ایت کو نخلی و خشد معاواد
کیم نمیہ آد می غبارے
ایتردی و حا قلوب افتاب
بو شعردی هر دم آند کنگر

غزل

یار ب بلا عقدن قیل شنا بنی
آزادیمه عبا یو نخه هسل در داد
اولد و تجید کن تو رسه بناز ارادم
ملکیو می بلا مجستہ فکست
کند و کجیین ایلد زیاده نکار
بیل قازدن و مکارت عتب سار و جا

بر دم بلا عقدن ایمه صبابے
یعنی که چوق بلا رقیل مبلای
ن لیتم بلانی چو هسیر ملا
تا دوست طعن اید و دکه سو فاع
کلدو کجہ در دنہ تبرات میلا
قیل قابل عتاد فقر و فتنے

پام فلذ از داده می
عوون دوون داده می
تمز فلذ از داده می
کام کام کام کام کام
کوکن کوکن کوکن کوکن
کوکن کوکن کوکن کوکن

دیز بدل دیز بدل دیز بدل دیز بدل
دیز بدل دیز بدل دیز بدل دیز بدل

مضمون کمرنگہ لعل کا نے
 چب و نفعی دو لو جو سر
 ایمردی میشین تمنا
 اول شدی اولاد رہ آتے آتے
 فرآندہ که وابح ال امداد
 برآود لو سر دل دل کے نہ
 ہم آذن بستے عکس آواز
 دیدی بیکا بور سین بدر
 کر زدم بوجہا نے یار بولدم
 کای کوشش نہ پاک داں
 ہستہ ہستہ بارک لته
 در دا لہ شنا ایش سن
 طاغیلہ او لور ہجت عاشق
 در دیلہ کو زنگدن آخذ و بس

پیغام عقاب چرخ فانے
 منعم ضمی بسا سے فاضر
 در باقلو بن آنکا تو لا
 اول حشی را ملیوب روانہ
 تعظیمہ قلمش نے حق یاد
 مجنون آنکا ایلیوب یاد
 اولد قدہ سر و دل نہاد
 صانع کہ او زیلی ہمسفر در
 بو رشک کہ یار غار بولدم
 قشی اود آنکا هم ایسہ روشن
 سور جکر من اولد نک آکا
 بر عاشق بتلا ایش سن
 شن بن کا ہدم موافق
 یہ اولد کو سکنا اور بدب
 نیں

ہون ردم میں صور
 داد دل آذن از کے ایز
 اف پاٹک دل کی بیکہ ایز
 پسک انل اڈا دن جدام

۵۰
 سنت
 حکیم کی پریست
 ہجتیں ایز ایز
 کوہی کہ بڑا جوی ہاس کی
 دل نیجہ ایز ایز
 دل نیجہ ایز ایز
 بیکی بیکی بیکی بیکی

یہ جس نے پیش کی
 نیکی پیش کی
 دل دامہ کھا چکی
 بیکی بیکی بیکی
 بیکی بیکی بیکی
 بیکی بیکی بیکی

رحم ایں

رحم ایله بوشک بو غرا لم
 صستیا دیونا تو آنه قیمه
 صستیا دیقن جفا چاندر
 صستیا نیکا چشدله قافن
 صیاد دیه بودر معاش
 قتلنده بوصیدنک آتمیم اها
 مجنون آشکاویر کے جلد حصن
 اول طرف غزائل آپکنیدن
 پوز اور دیوز زینه قلده افعان
 کای پادیکر دبا دنا ورد
 سن زنعت هر کل زین سن
 ای بزرگ جو پار و حشت
 تنهما قویمه بن زبو نے
 کز برچچ کون سبله ساره

رحم ایمزی کشی بو حا ل
 قیسل چانکه رحم جانه قیمه
 پیش نمی که فانه فاندر
 یاندر مرد خفا او دیه جان
 آچان ایاغن کید رس بشم
 اطحال دیع لنه نولو رحال
 پاک ایله برگدن در فتن
 شاد املکه هان در دن
 کوز سوره د کوز نیه اولد کرن
 نازک بینیه ناز پرورد
 کل کیسے لطیف دنایین
 رغاسمن بهار رحمت
 او لعل سکا دشت پیشوئے
 ان ان دیو ایمه بندل کراه

نهاد
آزادگان
کوثر امداد
مسیاد

لطف نظر
فدا کن
نهاد
آزاد
کوثر امداد
مسیاد

پیاو آن
تصویر
صادر
بود
که بن
نقیر م
حاشا که
بوم رغ
تیر فقار
کردار سه
قیمن او
میل
داری به
ولمه بر
در تر
ویردی آنے
آلدی اول

دور رعن
البدی تو
قع
فقره بوجا
سه تک هر
آزاد اول
بن قالم
کرده
آن من
دانه
شقاف چو
دیده کبو
تر

قاده نک اول
که سیری
سر و قد پیه
هم رخون
آج که کایا
غون آبید
کلکون
اروم او
نکاعرض
راز اید
بک شر شوق
ساز اید رو

۵۲

اچه دیدی آنکه اهم غم دل
باشد ها دلوبث بشهیله
ذات شکور دل بش خیز
لام او لدی بهایم ادل فکاره
اول زارایه ملک در دلی
او لشی شرون ایله پزار
دارت کوک دود شده آه

کیم قبیدی آنچه اهم نه مایل
کوندرا اول ادولرد ساینی
اهم حوش مطیعی اولد اهم طبر
بر فوج بعلدی واره واره
خیل دود دام آنکه پیان
کیم او ز عکسین صالور دغیا
اور یعنی تبریزی هرمه

بولیلی احوالندن بر قبر در و معموق عاشق مشه احوالندن بر اثر در

شاق شراب خوشکوارم
اقداده لغم کو رایته احال
اطهار قلوب صفا شرب
بزم اهن فوچه ویر جام
محونه چین شراب دوسته

شاق مت لم خما رم
رحم هست بر با غله المآل
بوزی چو ایله نک مرتب
اهم خاص رسیع ایله سام
لیستنے که اصله را دنوت

ایله نفرز و کلکیم
شداده نفع فارس
اهم کلکیم
بنکه بزرگ نز بزر
بنکه دفعه داده

داده داده داده داده
کاری اکاری اکاری اکاری
کاری اکاری اکاری اکاری
کاری اکاری اکاری اکاری
کاری اکاری اکاری اکاری

جان کو زکون سے صالوٰر دا اول اول نیلہ حکر دی خرت فی اسکے اول لش قیاں لیٹکپ آنکے لئے ایکے ایڈ پر خون تر کا ن تو کر دی شک سیئے کر رشتہ یہ چکر کو ہر تار بینی کو ہر اشک	در کے قاشے دیر سے وسمہ دن تر قریب زہ تو یہ سیدن خال قریب خال لش قیاں دپا وقریب مکے لے خاد دلکوں ذ ایکے دہ نہ آپکدھ میئے قریب قلوب ارزوں نزور اول دا چکر دی ہلو بد
یمیلے دینے دیر کے مجنون برکو شے دہ اول فالو ردو سو ز جگن عیان ایدردے	محبون دن ایکے جنونے افون دو ملکہ کیدا یا سیدن اول جمع شمیع غم دل پان ایدردے

ایں نیک چھلہ ما جھر اییدہ والد چارہ سور دل غمنا کیدڑ

باشی قہ لوایاغی با غلو راز دل راز نک ایڈ روش	کای دیدہ نلو با عکر دا غلو
---	----------------------------

ام لخدا دم ز کھضا
ع م لخدا دم ز کھضا

بن بنتہ یعنی اولیا خل
بی پی مار بھتر
بی بی بنتہ یعنی خادہ
بن جھم سنهکی یعنی بیوی
بن نجیب سنهکی یعنی بیوی
بن بھم سنهکی یعنی بیوی

بن جن جن سر نیا
سنه کی یعنی سر نیا
بن بی بی سنهکی یعنی بیوی
بن بھم سنهکی یعنی بیوی
بن بھم سنهکی یعنی بیوی

۳۵

بن ثابت عرصه بلا یم	لیکنی خسرا آن هو ایم
او ملن او لور او طریلی دیاز	پاشم کلوره سولین راز
دیر دم سنکار سو طیم غم دل	سنده دن تاب یوق نه حا
دور مر جگنیک بو شرح رازه	آهن کتو رو رسنی که از نه
بر پاره بو در و آیلدم فاش	او ملا د بخا بو بولده بولده
صبر الهدی بود در د دعا	قلنمی د دشے داغه دا
شمک چو کوره دی یوق را	دم او رمخ یوق یانده جانه

بولس نک رو ا منه کشف راز بیدرو آنکه
فی الجمله اطهار سازی در

پروایز شرح امیر گران	عرض ایزید او ملن نیازن
کای طا بر شیانه عشق	سرکشة آب و دانه عشق
سنن ره عشی احتجه صادق	عاشق آنا هام عاشق
بر کوره مکه باره جان ویر در سن	بر زد و قایکه جهاد بیر ویر سن
خوش در طلب فاده حانک	کو باک فاده در وصال حانک

بن ثابت عرصه بلا یم
او ملن او لور او طریلی دیاز
دیر دم سنکار سو طیم غم دل
دور مر جگنیک بو شرح رازه
بر پاره بو در و آیلدم فاش
صبر الهدی بود در د دعا
شمک چو کوره دی یوق را

که زن
 که زن
 آرام بود کرد آفرینش
 در دامی همین فالکو رکد پدار
 کا منج قلور دی ناله و آه
 فریدن ایدوب بلند پا
 طلا ت دوش روی نور پیش
 بوقوی کید ره بار غلب
 صحرا پیغمبر دادن او لاه
 راز دلني آسپر دی آه

بولیکنیک آی ایله مناظره قله بعیند و خوشید کی تو
 او دنه با قله غنید

کای کاه قدم کی حسنه
 که ظهر اولن بخاختم تک
 کای پر اولن شال دمه
 که غای امن و احمد متم تک

۵

بن امیر برج شنبا
 کند وز جسم کچ سجا تم
 کون کوز مرکشیں بلا عاشق
 اول مش دونه کو نم مطابق

بولیلینونک حسما یعنی عام حلوه دیر و بو امید له رفع ملا الیدر

ایل دی صبا پ در دن اطماد	ایل غافل ایکن بو ما جراون
کاری با د صبا دور ایکدی ارمدا	کور بوس و چکار کیکم بر
سلطانه شاپور کداد ن	کوکلی ایکنک ایله در نتے
بزدن ک او صادم پاری کیدر	عرض ایله ک ای کوز شنشاه
بادینه کلور می هرچ نی	اول ک بن فخاری کور زنک
حضر سخا بندہ دن بو اکراه	حالا ک هسیر دام در دم
بر تازه و تر بہسا سے گور د	میل ایلینک بن نزاره
ما خند خزان ضعف وز در دم	بن برک خزانم اول مش خوار
دو بندیه اراد ننک نه چاره	هر خونکه ک خوار و خاک ارم
بن تازه بساره س طلبا کار	
هم شفقو نک هم بد وارم	

جی بند کیا ہے کوئی نہیں
کوئی نہیں کوئی نہیں

اویں پنجمین پانچمیں پانچ دامان
جہاں اول یوسف اول رضا بن
پوزون کی تھی وہ بیان
مع ابتداء حیا بن
لعلی علی الحسین

کلاره هو امپر تو که ی	صحرا پ غبار شک چو کدی
با خدر دی سحاب لاد حاش	اول طاشیله یار کے دغچه پان
زخمی او برو شکوفه مرام	پنوق یکلار آنکا دمادم
سرزه کله ویرد شکب باجن	یر سبزی پ ملنگ خسرو اجن
خوش نکل بعد رختعل	فرود زه لعله سبزه دکل
درک ایلد غچه رقر دایما	کل آدینه آپه نیک معن
غمونون ر باعی غناصر	فیض اولد و غفق اولد ظاهر
توسون در اچوب اوا ی	هر سبزه ی کیم صالور دسای
اول سبزه ی او غریب آذوج	پولاده اکر ویر درست بر صو
پولاد دمنده چا بولور د	شمیری صفت زبان بولور د
آشیں سبزه دن زمان	بنکنندی زینی آسمان
خورشید چراغ حشم عالم	کوکدن بره دوش کند هدم
تیحقیق ایدون چقوب کلاین	پلزدی زینی آسمان
کلارا اولد عشت آباد	هر رده اولنده زرم پان

لر و بیرونیه مان
کن پروردگار
از

آرزو مددی بسارد و دن
 پیردی فرا غمید بردم
 آبرلیوب اول پر لقار
 چون ایله کشت آن دشک
 کای سرور را میک افت
 در زمک قله لوم طر طرف
 ساخوب بلنازین اتک
 چوق در مکه هر کیم اوله قادر
 هر بیان کندی هر روش
 تخف فالوب ایله ناله زار

کل ذوقی رخ نکاز دن
 تنهاد و شتر بود خده ما نم
 آرنور دی بلاسند بلاز
 نیز خلا و رک آن زره زنک
 تا اوده چکیه نداست
 سیرایله لوم حواله دشت
 جمع ایله لوم کوزل چمکلر
 اولد ربو صنمک ایچه زنادر
 داعده شر و دشنه اتش
 قیلدی کوزن ابروں که زان

پولسلنک ابر میله اطمیار نازی در و
 و غشی با بندن کشف زار پدر

ابر بیله تکلم استدی آخا ز
 کای آجیده بعثه همرا ز
 صانمه بن زار دن تبرسن

داده اول داده کل طازه زن
 لای عدو بدیده زن
 کای مذکونه نکاره زن
 دای اونک داده زن
 کل کوک داده دم

بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے

بر درد لو ما جھر میش عنق
عنق اچھر سکھا شر کیک دم
در ده نبی ایلند نک حوالہ

بن بلزیدم بلا میش عنق
دینک کہ بلا یونسہ هرم دم
صالانک بن خستہ نے بو لعہ
هر دروک وار سلسلہ آله

مغلوب در رنگا نے قالدے
اضا فیدر بوقائے اضاف
تو پرا قبی کی یوندہ خار م
تو پرا قبی لو بده قہ پر تو

ای مرد رہم دین اورن لام
دوت کیم فس دفار رکنم ام
خوشید جمالک ای س نو

بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے

تقویت
مکاری

۶۰

عنق کر کے سریں بیٹھ
کھنپ پڑھنے کے سریں بیٹھ
تینتہ نیکے سریں بیٹھ
ویز کھنپ نیکے سریں بیٹھ
دار وکھنپ نیکے سریں بیٹھ

بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے
بکار کی اور بارہ دلخواہ فتنے

عبدالحق کیہے آدم
کیم سایہ شاکے سندن بی
آناہ ایدیم ایر قیہے م
سلدر کے محنت و ملام

بالعد بوا پدی این مرادم
اولد و تجو وجودم او لمیم دو
بر بوئی ایاغی با غلو صیدم
بو شعری تیر پان حالم

غزل

عن دنه کر فاراد لیل اراد لویم
دل د نکن کلوب تن حرکتند
قدرم بوق که قلم کیش حتم د
حضرم طعن داول غاتہ تم شتم
دیرم دس سکا عاشقم ای کل زیرا
عقل و صرد د دین کند چیل کیم
بوق قصو جنم مظلوم د دیدرس کیم

بولیے نک کنج غمہ کر بایل غیدر محبو نونک وادے
عقة سر کر دان لفے در

زادر اطراف من بکھر کے بکھر
یکھن کیسے اور دن بکھر کے بکھر
زادر اطراف من بکھر کے بکھر
یکھن کیسے اور دن بکھر کے بکھر

تحقیق اپدے پلیدی بوصابے
کیم بوق شرمندہ شعلہ مایے
الله ما و در دی کر دوں
خجونہ و بر بر آدم افزون

بولیلے نکابن سلامہ کر قاراولہ غیرہ و یاروں محروم و میقید غیسا را ولہ غیرہ

سماں سر اپنے خمارت
اپنے بوا یوی پبلور عمارت
کیم سریدن او یموب شتے
دریشہ اور زندہ در لوز نور
تم حکاوک کوزدن افکن خون
تاکیم اولہ دود آہہ شہہ
تا اولیہ اشکے یوز ده معلوم
رغنا باشہ سرلوں بھکر
پروانہ بیز ایلز دی شمعن
رغنا رغنا یور دا اول ٹاہ
اول عصر ده داریکے غربہ

۶۲

صرف ایل کنج دمال عالم	جانانی پولنده بلکه جان سس
پون کلدی بود راز دول پا نه	اوکے آنکارا راضی آتا آتا
اول مشتری ویرلدی نزهه	شایسته کورلدی ما مھسته
چون بن سلامه سید سعیام	طبعی شا طب و مژده کا م
دریای نشط کلدی موجود	با شس چکدی انهاں سختی او
محزن محزن جواہر آپدی	خر من خرم من شار صاصا پد
آپدی در کنج کو هر وزر	فراہمنی ایله دی تو انگر
اول سروایا غنی با غلو اولد	آن زاده امکن ادا غلو اولد

بۇ نۇ فۇنۇك مخۇسىلە مۇقدىشە خىلا ئىمدىر راول جوھار بايڭ
دۇن تىز مىن بىا ئىمدىر

دیر جام لما باب دو مادم	ساقی نی قصد جان ایدرس
سن برید د تین بنگا و آ	پکس فالوم بن بک را
کس لایمه کاهی او لعل	بن شیعشه ننگ نهای او غل
در خدمت آینشک و فایق هم	حمدایله و قیلمه ربیشه عهد

لشکر کیم و مون داده اند که هر چند این اتفاقی باشد از این نظر این فضای احمدیه دارای اهمیت خاصی است.

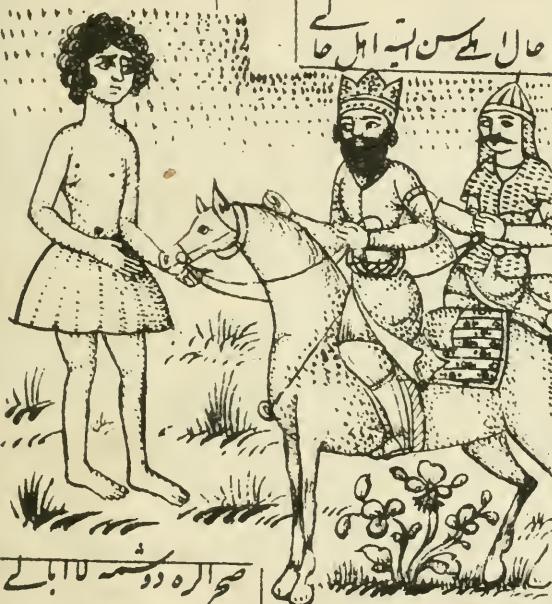
تصویر
ملفاقت بیون در
بیون بیون در

ع۴

بیون در دیگری کلاین غم
شاید غلابه باشد (جه)
بیون ایل عزم زانی هم
ادله دیری و دوده شم

آثار ملطف آیده اطمها -
ویرانه ده ضایع آیدنک کنج
هم خدرمند آیده کامنک

محجزه تیشه ای اول و فاده ای
کای خسته ندر بوجده لک سخ
و حشی نه پکورنک تفامنک
حال بیکن آیده اهل حا

صحاره دوشنه لا ابابله
کنج آیده سن ارشاد نادن آیده
دولت دیدنک هادن آیده
غنم پکرک بن او نجع غمزو ایده
پاروزنک سخا غمیر ایده
کراوله زرد یاهش سرخجام
یوک یوک کلم زر آلم کام

بیخ

بیکم پلورم بزم یا ندر
بیکم صفتند بعنده دار

غزل

دفا هر کس کو یک سیده دم آنچه کورد
یکم کیم در دام اطمینان قیلم آشوب نمای
مکدر خاطر دید فیلم که عیسی میخون
اگر سود آهن دندم رو داد مرد نویز
بنخواه کسرد کردن شیخیم کوزکون بیز
قصو عقلیه بو روحیه عالم

لکم کیم برقا دنیا داد کور دم پاک کور دم
او زید احمد تبر بر در ده ا مسلاکور دم
ضخا دم او ز احمد مرا می باکور دم
و کر کوزکون دادم قصه عکس عقا کور دم
بن سبیت آن خاک کا کم با خدم قوا کو دم
من کیم هر کس کیم بیز دندم آید بوز ملا

بو نو قلوبک مجنونه ا مید وار لو ق ویر دیک در جو مصائب
رضاییه کرد و کید

نو غل و دیکه اذیج کا مل	فیض نظر من او لمه غافل
له احمد غیرم دار	غیرت قدر سنج قدر تم دار
بس جمه ایله که بار اوله هسل	چون بار در هسل کار در هسل

۶۵

لکل لکل بیز
بنخواه کسرد کردن
او ز احمد مرا می باکور دم
و کر کوزکون دادم قصه عکس عقا کور دم
بن سبیت آن خاک کا کم با خدم قوا کو دم
من کیم هر کس کیم بیز دندم آید بوز ملا

لکل لکل بیز
بنخواه کسرد کردن
او ز احمد مرا می باکور دم
و کر کوزکون دادم قصه عکس عقا کور دم
بن سبیت آن خاک کا کم با خدم قوا کو دم
من کیم هر کس کیم بیز دندم آید بوز ملا

اول فوہ پوشن اولکے احوال
 کیم زدہ جنون علاجی یو قدر
 کنج و درہ ایلہ قاضر
 لا فیله قلچن اور محل دم
 بونو فلنک لیلی حشیلہ رزم ایسہ وکیر و رزمه غلب
 اول میوب صلحی
 نوغل کہ ایسیدے اول جوابے
 جمع ایسہ سپاہ بے نہابت
 اول فوم چاولہ لخبار
 رفع اولکے یکھ طرفدن آزم
 بر صحیح کہ قلدی خسر دروم
 سیارہ دون الدہر سیدا
 کون خجھی اولکے آشکارہ
 شترنج شال اول ایکھ شکر
 اول دلہ برا برا برا
 اول دلہ برا برا برا

۶۶

کراوز پسخنده کورس مقتول
در کورس قتل قوم دلدار

شگر ایلکه اد لور دی شغول

در دله فلور دی ناله زار
اوز رنگره اد در دے خنجر

پیشی بسته که پیشنهاد
بیان خود پیشنهاد نیزی داشت
خون و پین داشت
چند تبر بر سر
پین یزدیم شوی ایلکه
پیشنهاد نهاد

قزه ایلکه خادون
بار ۲۳ فتن اد فتن
خان اود ده ده
بله شاهی اود باهم
دم کیان دام

تصویر
رسم اوقیانوس
دور خواسته زدن
جخون فخر اساه
یاه

۶۷

اول فضل و حماده اولد کے قابل	چون پل جو باشندہ ای سابل
آخر فالدی کے نو فل اول مغلوب	کلد و کجو اولوب زیادہ ابو
اول کون جمل اولد صحیح شام	القصہ میراولیوب کام
میدان پھر کے دن دی کوب	چون اولد عیان طبیعت
جان آن عمر ک دیر د مولت	آس ایش حصل اولد خضرت
بر بینه قوند ر مقا بل	هر صف بر اراده دودی مژل
کیم مشکل حالم قلنک مل	حمد مله رازین آچنونفل
خورشید پسر کا رزا - م	بن اشجع اهل روز کارم
اندیشہ طافت ستیزیم	بو ق کیمہ دہ تابیت نیزم
کیم فتح نضرت ابلدا هم	بور ز مده پلزم ندر حال
برا اهل حقونک دعا سید	البتہ کہ حق رضا سیدر بو
مجو نمن اولوب مین خوار	عرض ایلد لک ای جماندار
اعد افراد در آنک دعا کی	بز جان قیلو رز آنک مداد
اول دشمنہ با غرا عناد	بز قصد اید رز آنک مراد

تیغ آله‌ی آیینه پهلوان
جان امکن زک خانه فن

باشد کلوب توکلی قار

اول خپله آچدی تبر روزن
بر او زک مقامه امکن نف

باشد ملا نه حق کور بعل

بلکن عکس از این دلیل
آنقدر خداوند نیست از این
آدمی پیش ایک بیلکه عنه
آنقدر خداوند نیست از این
آنقدر خداوند نیست از این
آنقدر خداوند نیست از این

صور زرم کردن
نوقل بادری
بادر حشم

۶۹

این دستور بدهم
که کامپونت
برای این
این کوئی
اول می‌دانم
که دستور
که

بیان می‌کنند که این دو نظریه را می‌توانند با هم تطبیق نمایند.

پساد دو سکم دلکل شعرا م	عدل یچه تا مد عیام
بن هم خجلم بو حاجه ادن	ها بزره قلد و غم خادن
حقابو دلکه دی عقاید م	کیم حاصل یدم بن او زر ادم
بن صنمث مو میا د میردم	برخسته اچون شخاد دیردم
کوردم کوره بو امر شکل	چهار دلکل علاجه قا بل
سدادن او شم پیان	غفعاید مکر بو سهو سجان
کلکز کوزمه عیال دمانک	مانک سنک او لون علیک
دارای سین بین او خطردن	من بعد تو ام آمی شرد ن
سوئے دیده آهدی آلت زرم	او رملکتینه ایله عز م
محبون در عراض امروبات	اول سر در همعنا تینی آغاز
کماهی پمده تو نک فتو زنک	غمذنکده بو مید رعیا زنک
نه فایده که نیز دره دن	نه سود نتجه بیز کرم دن
سانک دلو دلکه اولد زايل	کیم فیض دمنه اولد زايل
چیز که ایله رم را حات	کیم اطعلوم بو سخا مکافات

پیش از آنکه باید پس از
آنکه باید پس از آنکه باید
آنکه باید پس از آنکه باید

بر روز آچون او لوپ فوتان	هر دم قلوروز فون مر آغا ز
نا حاصل او ل معاش طفلان	بر شعبده در بوكور دنگ خال
بو قانلو غ قيلو بدر اقدر	بن لميش بونه کرفتار
صاحب تيمون و بوخون نه	کوروده معا شون فونه
ما گم کزوب ايليه کدا لق	بند نيز قيله کره کش لن
هر نه قرنور کرنده او او	تقیم اي رز اراده جو جو
قتمه همس تیمور وزاري	بن هارهم و بو شخص يار
محبون ديد سوايد دين پي	ديوانه لره کرك بو رخپر
كل جامبي نهم روافيش	بند ايله بني بونه رها قيل
ساينکت بک او لوپ سنه کلام	بن اهل کردن یاسم خبر
هر نه قلور سه پيش ياكم	دارن سکا ايليم ستم
قصد هم بوکه اليم بن زار	اودون او و پر مشري دار
شاید ک برآوده او ل مکن	اول زهره او لمکم مقارك
پراوله ايسنفع ايله شاد	اول یکه هرين آئيد آزاد

۷۱

ای من غذاره
غذاره پاده بدلکه که نک داد
کمل هر بسک غذاره
اول پاده داده داده
دو فی اوده داده داده

نمکه اوزکه داده داده
کل غذاره داده داده
کل غذاره داده داده
کل غذاره داده داده
کل غذاره داده داده

تصویر
پروردگر دیگر مجنون که
کرد و رسن پرند
نمایانه نمای

۷۲

دیده بود که مجنون افغان
لذت برداشته بود که طنز
بگزیند بگفت اینجا مذا
باز آمد از نزد پیغمبر طنز
که اینکه اینکه اینکه اینکه

۶۳

چون حکمی بر همیار سر زاده
برآمد قدری خوبی نیز
کور دی که درخواست اول را
او شغف و پا

قاشی کی فاتی بو کلش

باشی پیکری تو کلش	جمی غم ای خدہ جان شیمی
در کے نظری غمی به بیه	

فندق هم زین خانه پیر شاه که
فوجیه که نهاده نهاده نهاده
روانین روییه و نیمان عین این این

مجون

مجنون که آنکه نظاره قبلی
 چکدی فکر فغان و آهی
 کای قدر بلند پادشاه
 فرانه مخالفت می قیدم
 بد خواه لزک بید ربو تند پر
 بن مقصدم بو آستاده
 یکم ندر اول بو مکروبل
 تا خاک در سخن امشدم
 کای چکم شکجه غم
 شما کچرا ولدی روزگارم
 سن خود کوزلم عنیم بیرون
 بنده بو تعالیونک عجبد
 بن پله خون زبون دخوارم
 چو کدم پره کرد منده رنجبر

راز دل آن شکاره قیدی
 سلطانک اولد داده
 بلند بکار یکم نزکنام
 اعدا په موافقت می قدم
 غماز لزک بید ربو تند پر
 پا رب نول رودمه بهانه
 یکم اولد اول بو شکاوبل
 آشنه وخته حال در بخور
 کای اهلورم بلا یاهدم
 صحرا ده نمونس ونه یایم
 او لشیفه قانده در دین
 کو باکش غضب در
 ها کلد م اکر کناه کام
 بسم اللہ اکرا ولور س تعذر

خان و فوج اول قزاق اون بزن طبی دوق
کلی فالر کسی کار نهاد
که این کار کلی ام ایک
سر گردیده بود

۷۴

اون داد مر
سبت سه هزار
سبت سه هزار
سبت سه هزار
سبت سه هزار
سبت سه هزار

هر کن غلوکردا و کلوب پنجه	اگرک او نغم تو سمجه که بزدن غم ای
تصن ویر که فاغم پنا نمراه	داره عله رشخر و مزک بر آنی
کلوب غجرد داوایگه سلطان نمراه	غام آیام فصو زده پدا داید

نمای سخن

سلطانه طلم عقدن داد	بر سخط قلوب بورسنه فریاد
دو تدی به خلقدن کن	بر سخیر شی ایدی پاره پاره
رس او خرابت و پی پاک	از دامی شنگت چشمی نهان ک
اوحان کیم کور کیم آهد غدر	آرد سخی فوشون قوشون اشاغل

بو محونک کور لق بهما سیله دلدار جمال کور دو گبدرو
دیده امید فی تو تیای معصوم ده یید و زیکسر

برا فرگ که بهانه قلدی آغا ز	بر کون هی اول سهانه پرداز
احوال دا بیکه کوزن که کورم	با غلامی بیکه کوزن که شورم
عرض ایله صفع بے نوا لق	او او کر زوب ایله کدان
نقرب ایله غرم بار قیله دی	ییمه اونه کدار قیله دی

خیل از ده ایله بیکه بیکه
پر که کنند با علامه شنیده
فی غیره دلخیزه بیکه بیکه
او کردی

بیشتر که چنین احتمال نداشت
که این در پیش از این بود
که هر کسی که می خواست
می تواند این را بخواهد
و این اینکه این را بخواهد
که این را بخواهد

این بجهت اینکه این را بخواهد
که این را بخواهد

پوزنگر که قیدم خرات	او گردیدی سخاخ غنیم سخارت
آذ جنسی چون سهایه دیدم	کوزنور نے خاک پایه دیدم
پکانه نق آئمه آشنا :	شام نظرات بن کدا :
نق ملکه در دشمنی اکذب	جان با خون غم سخالت اکذب
اول تخم دنهال لففع حاصل	اول تخم دنهال لففع حاصل
کل ملکونکه با خونکه کذ فقبل	کل ملکونکه با خونکه کذ فقبل
موئی دیوب اول غیره بیران	موئی دیوب اول غیره بیران

۷۵

بنک بداره و علام زنل
با زنل دیم زنل
ملک نادیان و دیل
آن داد غفران و فرشاد
بنک بدره و علام زنل
با زنل داد غفران و فرشاد

بوابن لامنک یلی و صالح راغب اولد و غیره و بو
ساقی بزره راحت روان ویر
قیمت بزرگ می معانه ن
سور کیم نیج در ثبات عالم
دنیا ایشی اعتباریز در
چون کسن کنچ اپون چکر سنج

لهم ای ابا بکر که بر کر و خداون ادکله اکاهه
لهم ای ابا زید که بر کر و خداون ادکله اکاهه
لهم ای ابا علیه پیغمبر مصطفی کر و خداون ادکله اکاهه
لهم ای ابا علیه پیغمبر مصطفی کر و خداون ادکله اکاهه

ادبار دسته ل او لک افال	عکس غرض او لک صورت حال
نور هیزگن تو شدی ناره	کل ای ترا کن صناشدی خاه
ما تکده محفل سروز سے	انغا نده ماتم آبیده سوری
آر تو مند زیب ایله جا ل	شاطر کرد زلف خان
خالی کم ایدر دی زلفی دام	اول آه دمه سکل دمادم
کوزدن کشور و سرمه سن پا	اگر ذی هلا و سمه یه باش
بر بارایی کرد نشده کوهر	کیوسی چکردی شانه دن سه
ظلت شب تیرزدی مای	کوز کوپ کرد پروردی آسی
ایم شهی نقاهه نه او نیت پ	پا بونه بولیوب خادست
بوی خوش آنخا کو رد نا خوش	ا بلدر خی او دردی آتش
کل کیسی قیلور دی کید کن چک	طغه نکندن بتمیوب باک
دبر دکار انکدن ای فلک داد	سرخط قیلور ده آه و فریاد
دن بومیه نهم مرادم	لندن بومیه نهم مرادم
وصیبی توق آبیده کم با	وصیبی توق آبیده کم با
با تهد بود کل با چکل زینه ار	

۷۶

تبل

منجیل مانندیه بیرونی
بیرونیه بیرونیه بیرونیه

آتا

اما دنگرم اینک خطه در
فور قورنی آت دن آند دن
در دیله قیلو روگ ناله و آه
در دن زن اید و ب عقا و فریاد

غزل

خلاف رایلهان یغلک مارا بینک
مرد و عمرده بر دو مند نک مراد مل
اما نتمه ندر سلم مرا ذک کم
اسید واردم او لک بز شاطکورم
جها ایله قلوب حاک پر وه صبرم
وفاده دیر کل جا و دیر مسکن خلا همت
بر او ذک نی بسکا با رایکده سن کویا
لک پلکن قصه سکانک یو اعترا تینک

نمای سخن

اول نوع کور ملا اصرار بن | آینین و جلا دن جهنا بن

بی همک اول دن

بی همک اول دن

۷۷

(ذالم اماده فا
پولمه از از مهر) ۲۰
ازمی غلغله امیر دل
لک ایلک ایلک دل

بلک دلوزه فوک دل

تصویر
عروسی پسر و دختر
زنان اور اخراج
شیر

۷۸

عصا نماده ام که شیش سر اسجام	بام جانیکت می برام
بر شکلید و برد و زینت	اول نمیت در پر و درود زینت
اضاف کمال صبر مجنون	کنم آنچه کورنده و درود کردن

پروردگار ارورد طافت	بر حده ای رشد که آفای بے
کلم او لدی تعلیم حنی تا بے	چون دوده عروس خلوت شام
نکین میه خلوت شده آرام	ظلاضیا اولد غائب
با مردی مش عن کوا کب	

پندت پنجه فان داه اینکه	بنخت رون پنجه بنجه
بنج پنجه همان پنجه زنگ	بنج پنجه همان پنجه زنگ
یا عذری این بنین یمه	یا عذری این بنین یمه

کل خلوتی اولدی صحن کهزار	دورو اولدی بس طلن خس و فنا
سخت این سلاسته ایتدی آگر	کیم اولدی سنکا ستم اول
اول طالب کو همسر بجا نه	کو هر دو سید کیز دی کا نه
ذکور دے نقاب یک پنده بر ذکور	کوزدن رخ دلخودزی ستوا
کرم اولدی محتنک مافته	پرنزدی و صالح اشتباخ
ال اور دی که آچه اول نقابی	رفع ابلیه اور ته دن مجا بے
بسی دیتا ای صرفی فابل	سن سن سرسر درقا میل
او صانعک ششم زیاده	کامل سن ادبده و حباده
معلوم اید و بجم که قاف ناقاف	اضافکه ایل و پر پر نصاف
بن کیم دیمیم غنی فیفر م	محمان دیمیم سنکا ابرم
ظلام بلک اینه بن اسبره	اطه اترجم است ب فقیره
کور حان قشمده اضطرام	صور حال دلم اشت جوابم
بن کجنه کتبه کم زما ن ل	حفظ سجن ایتدی کم زمان ل
بر شخص بسجا کور نهی ناکا ه	اولد دم بری اولد غنمن آگاه

شدن آچله بوباب سه و ده هم سن تیسن مراده هم بن جخی خبرن صحیح صانه دی تفصیل اوله جان وجاهه حاصل ادل ناقصک اولدندتر است سود پستین ایشک زیانه لنج پستین از دما یه ذر مک اول آنه امتحان ایده کر کورس آنکه جفا یه صبرن صاله از کخا سایه و صالح اول حمله روده ایده هجرن مرکز آنکه قیمه دی نظره در درسته دوا سوره دایم دیوانه سه ولدوی نسخه	اول که میراوله مقصود قطع اوله زبان طعن دشمن اول ساده ضمیر آنکه آنده دی و هم آمد که اوله یاره و حصل جانانه یونه عسره جا یه بررسی قدیم روحیه نه جانان دلین جفا یه ذر مک عقا یه محبت ایه اظهار کر کورس آنکه جفا یه صبرن در کورس جوره احتمان پون این سلامه پم نقصان میل ایده مطلق اول نکاره تم پر علاجه دوره فایم هر قده کورس هصل تحریر
--	--

۱۰

مجنون دیدی ای زفالو یارم
عا و تجهی کور نهرا خدا طنک
نو لدی سخنایله زار او گون
غفرانده آیه مکر بکون ما ه
قذن بو کدرت اوله حمل

غم مر عله سنه غمک دم
هر کون کنه نکز مرز طنک
سطاقت و پیقرار او لو بن
کا بندنک بو سخا غمیته

نو لدی سب طالت ول
سو زبله دیدی کای بلاش
دوران ستم ابدهی س فیره
روزی سکنا در دو سوراولد
قالده سخاتاب آش مل

زیادل خنکه اور ده اش
دون ختر بخنک اوله تیره
پارابن سلامه اوله روی
باراوز کیه اوله می شمی خل

سرکشنه زار بسته دان	کیم بو س محل بلادن
اطمار شکایت ستم در	بوجن بونام که محض درود غم در
عائمه ده خواه سی چقدر	پرگز اول دلبره کیم و فاسی پور
ایخا رمه کل ولان نیکا خاز	ای عهد هدفه ا او لمین یار
سند مغه عمه جند قله نک	نولدی نیکا نقش عمه قله نک
کیم الید نک ارد او هم خواب	شماله گی کنورند نک تاب
کیم الید نک آنده شمع روشن	ناراولدی می او ز عک نشین
کیم او لد طبیه همیا جنک	انجده می در درلم انجک
پر مردوه می او لد سر در دجوب	پر مردوه می او لد سر در دجوب
کیم جهد پله در مک هید نک صم	بد خواه می اید قصه کلزار
کیم سله او لد رخنه یه خار	ذ پلله حفظ کو هرا بند نک
کیم سببه عقد شوهر ایتد نک	موب ماید بنی او نند نک
ترکم قلوب او نک باز دوید	هر خطط او لوب کواه ها لم
فاک در نخار شک آلم	سلطک نک ز ایزی می او لد می
بندن خبر ایزی می او لد می	

۱۲

که بروزه بین
تخته بیرون که خانه بن
که بروزه بین
ای
سو دا

سودای داغونک علاجی
سن مهر جان به جین سن

بن خار مراج و خاک خوبم
صلل دیسل الیوب عار

بن خود او لوبم خاله قافع
آیا کیمه پوفا دیر ر

اما بن و سندن او زکه چو هر
کور دکده بن ایلين و فانے

چخشی مید رایمک بجان آاد
سن کرمه و د توب خلاف هاد

چو قدر سخاب کبی جک خون
بن یکم کیم دیرم سلامی

دو تمن درم سنک کبی باس
لک ده نکل بزدا بیان

بازار جبو منک روایه
غایبده لطف و مازینک

بن تند زبان و تیره رویم
دیر سن که سخا نشتم دار

کیم بن سخا سن سخا نه لاق
سن لا یونک آیه سخمان

کیمک بشته خطا دیر ر
کیم سوز زی بزدن او زکه قصر

بلد کده سن ایلين خجنه
کیم قلیه کیم خبره یاد

راوزکه با غذنک ارادت
هر کیمه که با قذنک او که محبو

شدن چکیم بو اشقا سے
آما جب اسنک کبی دار

آنین کم آنوم بوزیدن کام جان کسی نقوده قدر نم دار آزیده محنت جما نم دستیک بنی بر سر زی خوشحال بختی میدراییک تعا فل هر چند که دشمن شکا بن پنک یار و تو او زکه خوی دوت تقریب ایلیاد قیل بزم کور آنے کنور بزمی ضمراه	شرطاییک شکا هم ایمک اعلام له احمد الم دکل و اه در صانه کمک که ناتوا نم هم شرطاییک غذر قلشن ارسال نه پله ابدوب نایل ای کل ای جام ایچده جانه دشمن آین قدیمک او نو تـ	غیر میل اولنده شاد د خرم غیر میل اولنده شاد د خرم
--	--	--

مرتع

بزم ایم خلوت قلوب بز لطف دهن حاجی ای اظام بزمه محمد و حمان استد قانه قا غیره جام شوقی نوش ایله قاره و اره محمد و چاه و امشاس بید	غیر میل ای دم بزبرکش اند گنک محمد بیاد مردو درمی ورن ایک لحظ ای خود عجی زن پد در کوش ایک واره و اره محمد و چاه و امشاس بید
---	---

چون بند نکار او ل دیاره	گرمه وصاله قله ی چاره
افسونه اور سحر دن دم	نا ابن سلامه اوله هدم
یسے نونک آبید وصف خان	کفیت محنت و ملائی
دیدی سپورم مدر دو اسے	اوش باز لو منده در دعا
با علنہ انک سوزینه اخلاص	ضوک که فری فیلد رفاص
چون یید زید اولد و صل	مقصود نسخت آید حاصل
بردم او تور د بکوب قیاس	ال اور درون جهودی نام
تو پید دید و عله ی تعظیم	اول او پوب آن ایدی بیم
چون نامه ن آلد لی یسے زار	اول نامه دن ال بوی ولدا
بلدی که برادر که قید وربو	یشو عسر و زید در بو
چون نامه پ قله ی بزنطاد	چان کوتن ایدی پاره باره
اول فیضے طرب ب اوزینه قاب	کوز مردم نه بویور د فی الحال
کیم در آنجھشم تردان	احصل اه خزانه جکر دن
اول نامنک ابلیثاران	فرون ایده قدر و اهستان

۱۵
 اهار د چو د این د می
 بجاده د این د می
 رن دان د این د می
 لعلان د این د می
 بند که د کر د این د می
 اهار د اهار د این د می

لزن د غون کا ط د دنک د فازل د بادا فازل د فی غون د فی جر د بادا فی غون د فی جر د بادا

شرمہ لکھ کے طالعت	بدر بیکا کھد کم حجالت
اوڑ لطفنے ابد عذر جو هم	چون مقرر فرم کر وارکن هم
بندہ دکل خشیا ر بازار	بن کو هرم اوڑ که ر خربزار
بلن کیم آپ صانت کیم اللہ سے	دورن کہ بنی مرادہ صالدے
او لماریے سدن اوڑ کہ بارگا	او بیس نیم ر خشیا رم
اکا هد بندن او لمہ پزار	کرتہ اولشم کرشی ر
آلد غدہ تصر فنہ چالاک	برڈ دکلم کہ او ر دکھاک
کر این سلامہ د لفروز م	کر این سلامہ د لفروز م
فاغدر ایراعدن آلد بر نور	فاغدر ایراعدن آلد بر نور
او لد غدہ سخین حسکر غذا بم	دد راول کہ کور ر فروع د تام
بر دام غم اچھہ پا بندم	فلکرا ہمہ کہ بن شا طمند م
ذ ز هرہ بس کو چہ د کو ی	ذ ز هرہ بس کو چہ د کو ی
کا ہی ہوس ا بسم فع ا نہ	کا ہی ہوس ا بسم فع ا نہ
با آنہ و آنہ ا بدم باد	با آنہ و آنہ ا بدم باد

عین عنکل شجہ سر دیں پر
شکر خانہ دیں اس کھنڈی دیں
عن عین عنکل شجہ سر دیں پر
شکر خانہ دیں اس کھنڈی دیں

بلن

بلن بو قفسه و نوله حا لم
 برو خشی اید که را تبشم خو
 و خشی را میش سنکله هدم
 ای عاشق متمنه مسحور
 صبرات بچوکون اوله که کردون
 آبخی او ز سخنه ترا رصانه
 بو شری کراد و سنک دادم

سندر دی طلار پله با لم
 متوجه بزیرش دکل بو
 اهنگ او لوم سنکله نام
 دو تغل بن ستمندی عذر و در
 بو کون مری ایله دکر کون
 سکر شش روز کار صانه
 سعدونک اولور نعم غمهم

مرنج

کر کن او لک رس او لکی چا هام
 بیکار سونه ده ده هم طعن ایش دشمن
 بیتیر می بر در دار تو رسن در دن
 رعین اچچون جا قدم که فشار بلا هش
 اک دند خم الی نهان صبر و دوارم بو
 ایز بند و ز عالم المده خستایارم تو
 او لود راشک خنای پلک گون چه درز
 بیتیر می که بر در دار تو رسن در دن
 جها چرخ که جفا را لند و ارنک در دن

هونه ایکن طی قیمه نک هنلر بکان کی زیست ایکن
 بیکار سونه ده ده هم طعن ایش دشمن
 بیکار سونه ده ده هم طعن ایش دشمن

مخوا: ایکن طی قیمه نک هنلر بکان کی زیست ایکن
 بیکار سونه ده ده هم طعن ایش دشمن
 بیکار سونه ده ده هم طعن ایش دشمن

بالتسلیم آن که نموده	برپارلو سخن وار سند
بلن که صحیح با غلط در	کرد پسورم آن که خطر در
که از بده سوی ایام اصلاح	اخلاقه دیر کمال اینصال
پدرگر هش عقد اسلوب	تقریب اید و زیده مکونب
در کوردی عقیقت مفا بل	محبوه چونماه او لے واصل
لی طرفان اوله خشود	مخدوم دن آیند کب فضو

بو محظی آنسی حسره اید بوله و عنیدر و فضیله اصل
عاجرا وله و عنیدر

پدر پشا لچکه طغرا	تخریقله همل اش
محبون شکان نگ آنسی	کیم غصه دهرستلاسے
ن کون کون آید و نه دونه دن	فالمشی ملامت ایکھه دون
کوشه دی الله ن خسواری	کوشه دی الله ن خسواری
بو لمزدی بود و ده هیچ تپر	قلمزدی ترددنه تعصیم
کای پرشکت دل انکار	برکون آنے آیند لخبار وار

این آن پیش ازین نهاد
جهات دیگر بینکه همچنان
جیز خدمت دارند
جون بچم

پاک سخن
دو فهمون ایز
با که فی
ایز که فی
ذوکم ذوز داردا

۸۸

چون کچھ یہ کند زاد لدی تغیر
 رفع اول لدی علامہ منازل
 کر شنا کر کن استوں راه
 اول پیزیک اولو دل را
 صانع اودی یاذ نے غیر
 پروانہ بکی یوز اور کے نارہ
 کور دی کہ بو شعلہ نفس
 مجنون مرد بوك آه سر کش
 قطع نظر میش جہا نہ
 نہ ملک و نہ مال سنجو سے
 کتمش پیر ک عتیساے
 اول پیر حب کور دی اولے حان
 یائندہ او کور دی زار و عنک
 اول شفہ آجیدی ہیشم پرم

اول لدی کچھ ظلمی جہا ن کی
 اول سرہ تر و داد لدی مشکل
 بر شعلہ آنکا کور دی ناکاہ
 روز تہیدی اول ادب بیسا
 خل و حشم اول اودہ سبب
 چون یید و ایلہی نظارہ
 ن شعلہ حرم خار و حسی در
 چکش اور ش جہا ن اش
 یکھش سرد حشم و حبیم و جام
 ن آآ ن آآ آرزو سے
 اول قالمش و مرک شظڑی
 تو کدی رخ نزدہ اشکانی
 اال اور و کہ چہرہ سن ایہ
 کیمسن و پیدا یی سجلہ هدم

تصدیق
سیدن و میرزا
محمد بن وحید
شیراز و پنج

۹۰

اول خانه کوکل بگذر از بوزن بخواهیم
این کام از این کوکل بخواهیم
این کام از این کوکل بخواهیم

نوسره عشق بر من در
حال که مقام عقل بولند
ستن نزد ابو ماجر از
کر غافل بیک اول آید عاقل
و شد ایمه ندر بوب لک

سرحد کمال راهبر در
تخصیل کمال فابل دلند
سرای عیب اولان صرار
صحراه دشنه کنه غافل

شاندی خوش بکل می دلک
هم خاندی خوشنده بک سیر
قویه بو شفت دبل ده
بو صبحه بنن آش بدم
بیلام سکا او لمغیه در دال

کو خشیده دش طرد طبر
رحم است بن زارنا مراده
کافور شوش اولد شک نایم
اولن الفغم قریش دال

من بدلیست عین
این بدلیست فیض
پرم بدلیست نیفیض
نیفیض کل کل زین

لوهر

فیض میرزا نویسنده کتاب های عالیه
بیان و تذکرہ بحثیت این کتاب
میگذرد که این کتاب در میان
معنی و مفہومیت این کتاب این نیز
محقق بخواست این کتاب را میگذرد

پوقدار چو تقاضی روزگار زندگی
و دصل آن پر نکل کیم طور سن
ترک ایله بو هر زده هر زده پیر
کیم یوفه معاود مرجع اولدر
حق صفت دهر کار که در
کریمه کر کلن محمد
مر کم نه عمل قیلو ریسیاد
ای کار کر جهان داشل

فرض ایله که اولدی بازیزند
بر کون اولور آمدن آپر لور سن
باد ایله ایلی ایکم غیرے
قطع ایت ای خاکوز که مقطع اولدر
سوندہ عمل آیمک کن در
بو کار که آیچه بر علده ه
مزد نیی ویر در عمل چه شداد
سن اعم عمل ایله اوله کا هل
آواره اولم بو خاکند آمدن
قدر یله حکم فایه - خشم
پکانه و پرم ملک و ملم
قوییه که نصب غیر او له کنج
وایم سی غم بو حاله صالمز
عشقک پورم که پذ فالمز
صر صنک پور لنده جت و خود

ازک بیله اولدی
فتوه ذهنی اولدی
امز زم علیه کن
ذن زم فکری اول فکری
له کی اکر کن بزم ادن

ذن لفظ از رکی فکری
ذنی دار خلیل ذن لفظی
ذن زم دار خلیل ذن لفظی
ذن زم دار خلیل ذن لفظی
ذن زم دار خلیل ذن لفظی

و غطی بخا عافت شان	کای عین صلاح اول پان
ضدون کلام سود منذك	بن ام بو نخا فام که پند نک
کراوله ایشکه سبته	نسبت بخا خبر در دل شر
سود شیتم دادند م	کچ سوز بخا فلاح دو تدم
کم یوق خرم نجم او زدن	سن دیر که دوت خرسون
کته ی پل صبرم د سکونم	عن آله د درد نم در دنم
سود ایو لمی دوز که یوق یوق	بن عقده تو جه ایلم چو ق
غش از له خرمی جانه ن	بن قند و ترک غش قند
زک الینی جوزگن استدم	طفنک تمهیله جانه بند م
اصلاحه اوله آزو منه	لطفیله زمان زمان ویر شر
آش کی جنبش هوا دن	ارز الم بوم حسر ادان
پسند هیچ داری چاره	بر شر ش کادله دی پاره پاره
کور سرغت کردش زمانه	شکیفع قبله خان دمانه
آمده نبی ایلب ندر من	چون سن ام آنه قوب کیدن

فرزیده فردی ایل
بدارشنه که مه کننا طا
فان دکه و ندن بکی
کل بزادی ایزشنه که
میون دیری ایل فر

۹۲

چند ایل دی ایل همچو
که غصه ایل دی ایل همچو
ایل فر ایل دی ایل همچو
ایل ایل ایل دی ایل همچو
پند

بلدی که دکان بونفس باطل
من بعد فصح ایمزاولدی
ترک ایمه‌ی طریق زاغ عن

پوچنونک آماشنک ترک نراع اید و کسر وناچار حسر تلیه و داع اید و کے در

کای رشنه گوهر مرادم	ایسینه من اغقادم
بر لحظه بخا تر حسم ایله	کشارم ایشت تکلم ایله
پروای بن شکتة حال ایت	غم سفر ایدم حلال ایت
نا خوش سکابندن آید احوال	بن کنلو اولدم آید خوش فال
ز همار شکایت ایمه بندن	آیچکلو حکایت ایمه سندن
در کده چوندن آلم کام	تو سن لغه دوشذنک او لندن
بود کرنکدن اتسام	کیم دوت سن او لد کمده یاسم
هر لحظه ایب فغان درار	تو پا غمه ایده من کذاری
تجھیف شاط و عیش قلن	کیم دین بدرسی سلن

ا) بز دلخواه داده دی داده
ب) خون دیگر دیگر دی فرز
د) ز بده دهنی ده دهنی ده
ا) که ادویه ادویه ادویه
و) فرز فرز بعنی دهنی دهنی دهنی

ا) دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه
ب) دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه
د) دلخواه دلخواه دلخواه دلخواه

رخچ اوصاص غممه پو فا در	دن ناکه نگار در ربا در
اولد طلینکده سندن اوون	سن کر چه او لو بسن آنکه
اولد رشنکا علدہ هو ادا	شنن نکا جمل ایه علبلکا
عیش دھر سپله کامران	ہر چھ کہ آنکا میھان سن
قُبَّہ حقو یوز دوت کینہ	اند سن سفر اختی را بد مہ
تامخر او لور نکاہ داریک	کوز سرسن ایمیوب غبانیک
ساق لنسنی تا بو ر رقبای	پولکه ه اوون ویر و فنی
دوران فنکه ه ایمزر اکراہ	ہر کم کہ بونکه دندرا آ کاہ
اهم سوتدن جتنی بے امزر	هم در لکه ه عذایے او ملز
نجد او زرہ اور شیدی محجنون	بر کون آ صب سرٹکن هکون
اول زاره بشدی قلدی فیاد	نکے طعن ایه بر جھا چے صیاد
وی ناقص او لان عیں کارے	کای عاردون ایل ایچہ عمارے
افوس که عا سیزین ہوس	یوق سند و نشان نام ذما سوس
اضافہ بیز اولد علنه هفما	اسراف دکل ستمہ هراف

سچ ایمیوس کیتے ہیں نجیت نیم
دین عذر کیتے ہیں بی بی بی بی بی
کے بی
اڑناو

ارشاد نمک پلدم غیمت
 یزد حرف که دو تدم طرقینک
 فضنک نمک او لده میر
 خور میل سکاها رایتم
 ای دولتم او لده دور سندن

تو زدا ی که نوب او لده دشت
 بر بخ کون او لدم رفیونک
 س خرد زنک بن الیدم شر
 ما نکاش واردم خلا اتید

اوسم غم عالمه کرتار
 هرازمه نمک شکا تمده
 نولدی عمر کنور مدنک تاب
 نولدی سب با لید نمک نفت

دو شمع کوتوره نور سین
 انج سیندن ایس دخوار
 د سار زینک حکا تمده
 قور قدمی کمرنی بو کردا

که نمک خانه نمک
 نمک نمک نمک

بیدی مل ملکانک
 بادی بادی بادی
 بادی بادی بادی
 بادی بادی بادی
 بادی بادی بادی

غلی بزک دک دک دک دک
 بیرون ملم بیرون ملم
 بیرون ملم بیرون ملم

خواهی

بندی بندی بندی بندی بندی
 بندی بندی بندی بندی بندی

و پدی بزه رود در حققت
بر کده یا شرکت چه صور

لیسته عمن آنکا جلا در عن اول غن ظهر او مز غنو او مزاد لور سه حسن او نور خا ز آن پیرا او لور دشک سردر محبوبیدی شمع مجلس فروز محبوبیدی جام راحت آن لیسته آنکا با ده مصف حسنه ادو لور دی غن ازون لیسته اید کمال محبون محبوبدن ایدی کمال یا برگون محبون دل شکن بر صفحه ده کور دی ایکه مک محوا بدی شمع دستان صور دل را نکا حقیقت حال	غنى آنچه همان نا در حسن او مز غن ظهر او مز غنو او مزاد لور سه حسن او نور خا ز آن پیرا او لور دشک سردر محبوبیدی شمع مجلس فروز محبوبیدی جام راحت آن لیسته آنکا با ده مصف حسنه ادو لور دی غن ازون لیسته اید کمال محبون محبوبدن ایدی کمال یا برگون محبون دل شکن بر صفحه ده کور دی ایکه مک محوا بدی شمع دستان صور دل را نکا حقیقت حال
--	---

قبل بین بین و بین
مخدوشی مکدی و بین
و بین و بین و بین
و بین و بین و بین

بین بین و بین و بین
مخدوشی مکدی و بین
و بین و بین و بین
و بین و بین و بین

فیلان بچو جو اور بچو
صلان پھی اور بچو می دند
رہنے بچو اگر بچو
فچو بچو فچو بچو

بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو

۹۷

بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو

بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو

خواب جکڑ تو کوب داد م	قلمزدی سیاع رز قنی کم	دور ندہ در ندہ لا اولب ام	کوراولشے پنکہ همراز
دو تشدی بری بری آلام	کرک او لشہی کوزنہ دسما	شیراولشہی امیں سمجھیر	یانشہ دو تردی سور خانہ
سچھار او مردی شیر دن شیر	کوزیا شندن یفر دی دا	کاہی اولوب اسکی سبلے قایم	کا اود نے سنتاب ایدرد
سیبلاب کیدر دی نیکتیا م	لیک جانوری کی بایرد	سیل اولشہی اللہ در فاغ	سیل اولشہی اللہ در فاغ
لیک جانوری کی بایرد	یردن سا ورد باش تو پانع	موئیدہ غبارا لو ب دھشم	آهورہ سبزہ زاری اولد
اشکیلہ چکوب زمان زمان نم	کلزار جنون بھائے اولدی	آوردی کوزنند اول تھو	کر دوت ایدی کو زنید خو
اوم برک دیر ورد شاخی اتم	خرسند اول بن دیر دا اول بار	کاول چودن اول کے تازہ تر	هر لحظہ آوب ایسنا بر ما ر
سرستہ آرزونے دو تدم		کاول سبیل مشکو یے دو تدم	

بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو
بچو بچو بچو

خوارشید سنان او لو بستاره	د پرندی سر سنان برا م
ففع اولدی انکا دلا بیشام	بیر ع پر که د بسیه با س
خوارشید غمده ه باقدی با	آینه آلو ب سهر کردان
باقدی آنکا عکس حاکم کیوان	کرد و نه ثوابت او لک سمار
تا تو کیه دون ب طلحه پ کار	کوکده حل او لدی آشکاره
آمو بره چندی سبزه زاره	کا و فلک او لک کاد عنبر
دو لدره جهان ز غنبر تر	جوزا کمری مرضع او لدی
گر دون بد نه طمع او لدی	خر جنگ قلو ب سهر میں دفع
خاص پیشنه دیر دی ظلله دفع	او لدی اسد آفی بن دور
پر دود مشال شمع بے نور	کبوتنه دیر دی سبنداب
شک او شن شونکه بی عنبر باب	میزانه ایوب فلک ترا زد
حروف زمینه چکدی نو لو	عقر ب رخوب کنه خشم
دیوشہ قیدی قله می محکم	قوسینی قور دب سهر غاب
الهی خدنک سخنم ثاقب	

۹۱

اول

اول اول آسمانه میل	شرح ابیدی عطارد و عدل
کای هسل حاب کار فرمای	ستونی عقل و شرف را
ای ناخ نخشه معانے	فهرست رموز آسمانه
قام مقاصد و مطاب	رسام مناسب و مرائب
درود و لئنک حاب چو خدر	سندان اوز که دپر پو قدر
برنامه په درد فرض قلن	سلطانه عرضه است کرم قلن
شیدا شرایده فیض خانک	تقویه خوب نم او لئنک
کوردی که عطارد اکلم راز	برا او ز که تر غم ابیدی آغاز
دو خردی پوراندن آغلو بز	تر سخن یازن ابیدی اطمینان
کای والی سند شجاعت	شمیرنگ که عالم اهل طاعت
سن جان نصرت و خضرسن	ارباب سلاحد ناج سرسن
بن عازم و قویدر هبار	بن پکس و خسیر ستمکار
عاصره لطف اید و مد قلن	پکس لدون بلانه رو قلن
چک یتیکه ایله دفع دشمن	تا دوسته همین او لم بن

سندن بولنور بونر خدم رحم کس غیر کشیدن اینجا جم کدر بخاسندن او زکه خخوار نشخچوں مرخصه او مد رلا ل وانا می جمع درد سنن حاکم سنن رضا سندندر پیدا و بلینه دیرید کرد م کو ندان کو نه قیل زیاده شو قم ویر طبعه سندن کلان لطف ایت ایکه صورتے براید در دن بگا او لقدر قیل کیمه بخا او لیه برا بر خوبی کوز من او لموں دور محروم تنهه او لموں تاب	چار دراوز پسندن او ل هم هم سن که منکدن ایت علام ای درده قلن بنے کر فا چخون حکایا سو بیدم راز بلدم که چکم فسر دسن کر در دو کر دوا سندندر رحم ایله و قیل دو آ در دم یعنی که بیور کحال دو قسم صال پنیر لعنت ک خیان وایم آنے بندہ ظهر ایله قدرم غمی ایچره معبر قیل کیم کیم او ل اول اول ب میسر کو در مک خن او ل مزاوله مقدمة ذوق المی او لوره نایاب
--	--

ام صفو عالم او که روشن
 کون آینه دارے او لدی کردن
 صحیح اور که صفا و صدقه دن
 تا شیر صفائی جام خورشید
 لاله کی داغ خهدی مجنون
 کور دی که کلوز نیم کامل
 رخان زده ثادن نور
 یوق ذرہ بغضه و ملا لے
 صور دی که نذر انبیا طنک
 مقصود نکو دشرس می بولد
 نه قدر لسر طلبہ او لو بن
 زید آچے در خسرا نه ران
 دون طوف دیار با قدم
 تو بید و سجدہ سیده بردم

ام و آنہ انجسم او کد خرم
 تو کدی قدیمه نه درگنوں
 آجله دی درشت ط عالم
 کوک کاشنن امی بزم بیش
 نظر آپے چشم پر خون
 همسراز قدم زیب قبل
 بخت کوزنہ جائے منظر
 مجنونه عجب کورندی حا لے
 عاد سمجھ کورینیٹ طنک
 دلدار نکاح منس می بولد
 نزدی کش طمندا لو بن
 کای طرفه های او ج غزار
 اول سر دیکا کذار قدم
 او لدم حرم و صالح محترم

اَسْرَدِي بْنِ سَنْكَوْهُ مَمْ	اَبْعَجِي بْنِ اَلِيدِي كَيْمِ حَكْوَبُ عَمْ
بَوْزِنِكِ اَغْيَارِ اِيجَدِه بِرِيَارِ	جَوْقِ كُورَدِي بَرْزِه سَهْرَغَدَارِ
الَّدَنْ نَذْكُورِ بِرْ بَحْكَاهَهْ چَارَهْ	بَرْ خَلِيدِه رَهْ بَوْ آشْكَاهَهْ
هَمْ صَبْرَاهِيَهْ يَمْ كَهْ صَبْرَخُوشَهْ	بَوْ دَرَدِه آَزْ دَكْلِ بَوْ يَكْشَهْ
مَجْوَسْ حَجَابِنِكِ وَعَارِمِ	بَنْ دَوْتِه كَهْ مَعْيَدَهْ حَصَامِ
سَابِرِنْ اوْلُونِكِ اَخْرَازِمِ	كَرْ شَمَدَهْ آَچَلْ شَرِحَهْ رَازِمِ
شَغَكْ جَبَهْ كَلُورِ مَعَابِلِ	وَرْ سَيْهَهْ سُوْلِيمَنْ غَمْ دَلِ
نَآَجَكِ عَرَضِ رَانْ دَارِمِ	نَيَا زَسْخَهْ نَاسِهْ خَسْبَاهَهْ رَمِ
اَغْرَمِ دَوْلُو اَحْكَمِ دَوْلُو فَانِ	عَجَجِ كَسِي اَمِ بَنْ بَرْبَاهَهْ
هَرْ كَمِهْ دَرَسَنْ هَسَنِهْ سَنِ	نَنْ كَيْمِ شَهْ كَوْرَهْ رَصَاسِنِ
اوْزِ باشِنِكِ دَهْيَشِ يَزِنِكِ	بَوْ حَكَمِي سَنْكَاهَهْ چَهَارِ غَيْنِكِ
هَالِ دَلْكَاهِيْزِسِنْ اَرْسِلِ	اَيَا اَيْچُونْ قَلْوَسِنْ اَهَالِ
صَمْمُونْ عَبَارَتْ خَوْسَكَاهَهْ	اَوزْ نَظَمْ لَطِيفِ دَكَشَهْ نِ
كَوْنَدِرِهْ دَكَنِهْ دَكَلِي تَقْصِيرِ	لَهْفَدِ قَلْوبِ بَعْثَهْ سَجَرِهِ

مجنون که شیخی بوبای می
 افکاره اولدی اغفارادی
 خواب سرگدن چکوب نم
 هم گلدی پوئے چرا فلترم
 زیده دیدای رفق صادق
 چون مرده مرحمت پوردم
 بنده هم او نگا توڑنال
 فاک درنه پورینا زم
 کای جانله داطو دروده
 لته احمد پارمیش بن
 شهد نگاه شغابولندی آخ
 بدم که بی سورسن ای ماه
 لطفک خیری وارام الله

بخت متبرداولدی رامی
 دلداره عتماداولدی
 گلزار ضمیری اولدی خرم
 ام کو نگاه آعده داعر
 بن دشیه سدم سوانق
 یارم خبرن بخاگ توردنک
 عرض ایله درود راد خار
 در کافه عرض ایله رازم
 کو نگو فسر حمی کوزم چرا
 بن اسید کو محج وارمیش
 شهد نگاه شغابولندی آخ
 بخت بخت بارک اللہ
 شربن سوزنک خست رام الد

۱۰۳

نویز منک ای نت و فادر
 علی شنوز کام ای نمک ای نمک
 کی دو بزرگ بکاره ای نمک ای نمک
 کی ای نمک ای نمک ای نمک
 بن زخمی ای نمک ای نمک
 رکنمی ای نمک ای نمک

من شاد او کسن هیشه من شاد
 که کاه تر خم اید با داشت
 تارچ متاع صبر و آرام
 سه تا بش شاط در هشت
 اطمینان بخت ابراد لئنک
 او لکخ طرقیک اونو سخن
 هدومن او ته ناله و فعائم
 کاهی بوینکا پر کذار است
 همدرد لئنک یونق واراول
 بن پلے بلا و در ده و ماز
 بن کوش در دل نخاری
 راه در دش و فامید رو
 بندن پاچون مر اخراجیک
 پانده در عالم او ده شیتات

یاد ایلکنگدن او لمیستاد
 ما پس بن خزیش داشت
 ای سرمه سبز کشند ام
 ای خرس و کوثر ملاحت
 چون بندی محبت ایلادله
 من بعد طرقی همرد و تغل
 قوییه چه هستیله جانم
 بیل بن زار و پیر اراست
 همدردم هینک بدل یاراول
 من ایل میقم سنه ناز
 من محل عیش و کامکاری
 غش ایچره کم روا مید رو
 کر دو غردایه و فاده لئک
 کل رفع ایده لم غم فراتے

۱۰۴

و زنگنه کلہی دادن اول کلہی
و پادن فنا بند کلہی پا ده
کلہی کلہی بند کلہی بند کلہی
بند کلہی بند کلہی بند کلہی

آمچ خنک آه مجنون	کیم ابن سلامی آم کے کردون
اشک او لک روان ایکے بکار	اول سے کتو رکھے ارادون
شو قیله چکر دی محنت و غم	اول نورس ناتوان دادم
غم بدر قدره صدم در	حضرت الی بیان المددر
سر و قدین اتمی خیر زانے	در دو غم و حضرت ننانے
برغایتہ تیدی ضعف جسی	یوز اور دی اور لمعہ طلسی
رعایتہ بتر اپڑا دله	کیم سکری بخش ستر اولہ
قالمه دی سا غالمع احتمالے	کون کوندن اولوب خراب
رجیسہ شفابو نہرا دله	در دینہ دوابو بنسنے اولہ
جان ویر و حق او لدو اصل	اذ ریتے عمری بخش اولہ
کیم کامل دلور زدالہ تیز	کیم کر کلوب جهانہ کتنز
کیم او لہ خزانے هر بیانک	بود ره درسی روزگار
اول واقعہ او لہ بربٹا	بلیسی کتو رکھے فغا ن
در ناغی ایلد یوز یعنی افکار	ما تم د توب اے اول کرشار

سخن خبر
آوردن نه
محبون از داد
بن سدم

۱۰

صل

چنگ او لری فردوس همان روز بیان
تیر چین حمیری سرمه کشید
بسیار چیزی که میگذرد پیش
چایی خواهید کرد تا نهاد

رضی ایلدی پرده مدارا
اول واقع دن او کو خود را
کوردی کشکسته خان محبون
چون دیر و سلام لله اسلام
ویردی بو قصبه دن شبات

چنان غم ایله ای آشکار
دو تدی ره دشت زید غم خوار
دو رش دود دام ایچنده
کیم ابن سلامه نه ایام

کیم قلدی معاشر فن خاتم	در سران سلا قلدی پامال
لیلی او زادینه دو مد خوشحال	محبون چکوب آه و قلد ناز
افغان اید و آغلدی بو حالم	حیر تده دو تو شدی ز غافل
بو حالت آشکار کور زندی سکل	کیم نوت قب شیر عاشق

چایی خواهید کرد تا نهاد
تیر چین حمیری سرمه کشید
بسیار چیزی که میگذرد پیش
چایی خواهید کرد تا نهاد

چنگ او لری فردوس همان روز بیان
تیر چین حمیری سرمه کشید
بسیار چیزی که میگذرد پیش
چایی خواهید کرد تا نهاد

غشت درونگن دوستیک سهیکن
گرگ چادر روز درونگن هایمکه

پیش کیم جان چنان ویکلا ایمکن
کیم کلو پور بصفت اسحقی گھوش

بولیلی نوگان سلامن صونکر ما چهره سیدر ویرام
محنت واقع اولان بلا پسر

جون آتا اوینه دوندی بیسے	افعا ش اوبل بجهش بیسے
دوئشہ می طرق اهل مام	سبحانہ عزہ اقلوب دادم
هر قسمہ ہ بلوڑے وابرزار	اندوہ و مصیبہ کرفتار
جمع ایدہ او لورے انجمن ز	ایلود سر دو نوہ آغاز
کرا بن سلام ایدی بہا ش	مخونینہ ی باعث اول خانہ
آغمدہ ایک برادر کہ ذکری	کو کلشنہ ایک برادر کہ فخری
اطھار قلورے اوز کہ آدن	نچھا نے ایدہ او ز کہ یادن
بورنکله دایم اوں پری زاد	ایلود فرانشیلہ فریاد
سو زونک تو رسیب نا ب	بریکمہ داعلہ یار و اصحاب
اسحق اسخاشع قالدی حمد	سندر د برا آله آنے ھم

۱۷

اذن دادن کشند دا زنک
یم پر کر کر دی دا دنک
حالا زونکون دا زنک
دا زنکی بزرگ بزرگ زنک
لامز ذمی اورنک بورنک

لکھنور افغان تکبر بلکہ دا زنک
کمکه دا زنک دا زنک دا زنک
لکھنور افغان تکبر بلکہ دا زنک

لر دک عفت ایدیم
زدنوناق ابر عل
فرم بادهاده حفظناوی
سیوره ده اد دخواش

11

لر بیان کنند و این میتواند
در این فصل نشان داده شود

لما تکده در بوبک صحیح عالم
نه صبر قالو پدره نه آرام
او مش بوکیجہ تمام کوک
صحح آبینہ سینی زنگ دوش
ای صحیح شنک نه اولد حا
کوکنک خوش ایت بسم ایله
فریاد مه بدم ایت خرد می
مرع سحری کتو زر با نه
چوق آغدہ تبهی ماله زار
کور دی مدینہ صحیح تیز
یوز و قدمی آنخا که فیض مانے
راز دل زارن ایتے آغاز
پوقدر غم و درد مه نهابت
غم چمدون بسی ضعفم

بن سجت فرا بر هسل مام
بلن که زلور بخا سر انجام
آزار سخون نام عقرب
فیض سحری فلک اذنش
دم اور رنگ قالمش مجانک
محضر نیک داری به ترحم ابد
آوازمه تو شد کویی
کوتردم صبح دن شانه
در ددل زارن آید گمرا
شب در دلبسته چاره تپز
پلش بود اره صبح و سا
کای وقف حال و عاف راز
عذن کیم الیم شکایت
بن سلیمان حسن سیم

بے می نہن

اصلہ نہیں بے کاری
کوئی اخلاقی نہیں
بے می نہن

دیر کر کے ستم رسیدہ محجون
بن پسر وہ آنکھا نہ لائیں
کیم حسنه او لکیم عاشق
بن ذرہ خوار و خاک رام
روحم کہ بد مذہ درستنکدر
کنجیتہ حسن خاک اہب نہیں
بارب مرد اپت کہ بوا مات
تا فرب توجہ ابتدکم چانع

اویش بن جبلہ مخون
کیم حسنه او لکیم عاشق
کر درہ خاک رکھدارم
ہڑٹا کر نہ دستنکدر
سن سن سیم کہ ناز نہیں
محفوظ اولہ نادم قیامت
بولوم آچوئی اول دیورم آغ

۱۰۹

مناجات

بارب کمال بارک کبریل ہے
قل غزوہ بحر عشق و بودم نیپین
صحیح و صلاح ایلہ بدل م مجری
در دو بلا راہ مجتنستہ قد کم
اہل خلام بیکا کو تسریہ اپنک
امدوہ در درہ کو کلہی چہاب تخلت

یعنی فروع نورخ مصطفیٰ حنی
و نیاضرہ موی اپن افندیا
صحنک دمنہ کے نفس دکھا ہی
راہ مجتنستہ کے در دو بلا ہے
اہم اراہ راست قلن رہنمائی
در ده تحمل اپین اہل رضا ہے

افسانہ بود کل کل اون نہ
قیمی ای اندھی ای شن
و نیکنک نہ فرمادی دیکن
و زن کیا دی اضمار ما دیکن
و ن نزدہ کو درود

لکی با داد دز داد دنل کی بی بی ہم فرمادی کے علی انکھیں کن اول
لکی باز دیکن بیکا دنل کی بی بی ہم فرمادی کے علی انکھیں کن اول

هر چند مدر معان و فسیه باو که عاشق اینست بزم رفیقان سن خوش بزم قطار دن سن بر او ز که لبند ده در عمازک رحم ایله بینکا کو رشتیا قم محبو غم او لون دیاره سیر است بود ده بیش را دل دوا یه مطلع اورن ایله فراموش	کلدن سکاییدی حلم و پدایاد عشق طریقید حر طریقان مالان غشم غشم پاردن سن بن پیشیه بوق الده اختیار نک چون دو شد سستکه غافم لطف ایله بنکا کا رخربت بو شفته نه تبور اول آیه نا کاه بکدر دا او لهی پوش
کیم او لکس اربان خبردار او ده بوقصیه دن مشوش هر راهی بر قم ش آنے کنیش دپرندی یوسون رده نوردی چوق بول آرا پوب یو کوردی	اول نوعدهی خلقت ش تما چون کلدی او زنیه او ل پوش کور آچدی او زنی کور د ابیش در د اوزره عفنت مصا او لک در دی چوق جمه ایله بنک و پلو

دیگر کس که از اول رسن عنده
جنون مین اول و ماده
ابن نگران کردی اوله
اینچی مین یک زنی از اوله

۱۱۰

میگویی ای ای دلخیخته
ای دلخیخته پیشین
میگویی ای ای دلخیخته
ای دلخیخته پیشین
لیلا دیدی

بو مخوننک اطھار راز است کید ر

لیا دیدی اول پک لام در	ارخارل قدهی در با در
سن شفته سن ابر ما تم	رخاری شکنه فاسی خم
سن خوارسن اول غریز عالم	من پسرو پاسن اول معظم
مخون دیدا هل غش اول لو خوار	حن اله در صفا سرا ز او
پیسله دیدی ای بهانه زردا	قد دل زار مر فون ساز
پیکر د تلوم تو کلدی غدن	با فاشنک اول لک خم تهدن
مخون نے دیر ل هسل ادر	اشعاری لطف و لمح سی ها
سندہ فانی اول اوسے لوز	اشعار و حکایت دل فر
مخون دیدا هل حال او لور ل	بدر خم اشک شا به حال
ترتیب عبارت و فصافت	غش اله در دیسل حرت
را حتدن اول بسم کبی دور	کر صامت اول دل کمی معذور
لیا دیدی چون سخا شکم وار	مخون هنیک ابله حانک اطھا
بسنی سو رنک ابله بنا و	بر شرک محن زمان نک ابت یاد

هر دعده که دیرد و دغد صدم
حالم تبه ایمه ای ضعف طبع
بر لخط فکدن او لدم شاد
کو کلینه غوب فاقی شیر
بر بطر غزل هم ایمه تپر

غزل

اوه کیم بردم فلات ایم جو در دیگران آمد
پارونیک در دلم بر درده در دن آمد
واد غربیده خا و پردم اول هنر
دو ترکی خاری پایم منع میگش
فرم ملکت دو کارترین حکای حضرت
یعنی سه اول بردم نخست تو گلکه نه
عیمه و هما ایمه بازم کم سکایه ارم و
عقل نشسته زمان بلا غریب سور
کیم که بر دست خنون ملکی یار آمد
سرعن ایمه ایخی هکی اشکان

اوی میره می شاهد ای دیگر
کیم خانه ای خلیل خود را
زیبایی خیمه ای دین ای ای
همیزی دین ای ای ای ای

ای دین ای ای ای ای ای ای
ای دین ای ای ای ای ای ای
ای دین ای ای ای ای ای ای
ای دین ای ای ای ای ای ای

من بیز بن ایم مشکت خاطر
کلارا بیدم او لد سیرا ب
عیش و طریم چرا یانه دی
ایمل کایم ردنک آه و نال

پوشکر سکا شده م تنه
بارب بوجال درمی یادو آ
سختم یوفودن مکرا و یاندی

دایم نگران او لب و صاد
ه دولت و حل و ذوق دیدار
بانده داخی آتهه ناله زار
ای دیده توکوس هشکنکون
هردم دیر دنک که فانه چون
من غور نک او لید راو سبزه
قل مقدمه شار کو هر

ای خان کیم کیم کیم کیم
نیزک پس پس پس پس پس
نیزک پس پس پس پس پس
نیزک پس پس پس پس پس

لار

۱۱۴

لطفیل قلن سنتے سرافواز	محبون دید ای آجن بچا راز
بو باویہ ده ندر مرادنک	کیمسن بخا خا هراله اونک
بو لشچ پر ماحتنکه ن	جان تازه لنور فصاحتکنک
سل کور نور ک کائن	خفت خوش ولقطع جانهان
نه را گهار دمان کلوسون	بالند نه دیار دن کلوسون
ورسون اپنک ن باعذن	کر لالہ اپنک ن واغدن ک
حال دلو مر تمدنک وار	پرین شیرین تخلک وار
بر الفتن دکل بو خالے	پکانه دن او مز م بوجا
کلکا شم او زرہ یہ صلت	پسوده دکن دکو کلام آلق
احوالنکن او لور دم آکا	عقل او لیدی نجله هراه
کور رده سی او لیدی خونا	غم کو کلی ایسیدی قاب
ایت کیم او لد غنک بیور دم	غفلت خلندن آیر لور دم
من بو طلا او زنک کیمسن ای پا	چون نبده یوق احتمال ادا

غزل

فقصہ نہ کر از بک ای ای خلک
جس بھی ای زنی ای زنک
سونہ نہ کر ای زنک ای زنک
نہ کر ای زنک ای زنک

حلاک

حالا که میراولدی دیدار
 کور دولت و صلی غشت
 دل نزد صالح قاتنکمر
 چون دو شکه میان کن تبلیغ
 کر خدا هنیک هم طینک
 هل زم و صالح محروم اول
 و بزرگه لاله ابد ردن
 فیروزه میابت قربن باوت
 سوند کل ایده ارغوانه
 در عاشق بستاد و کامن
 تقدیه لکو ترب علامت
 بر عقل و فرات اید پیدا
 ای کل بوینکا دکلینک
 بن عرض ایدم آشای خیار

تصریه و قتل ایده زنها
 کل یانه قله و دست خست
 در جامن ایده اما نیکه
 کل نزد نجح دوت اما نک
 در عاشق بینک هم جنیک
 بر لحظه نبند حدم او غسل
 ریحان را بله زیب زنی
 قل طوطیه قنه ناہن قوت
 حضره تور آب زند کانه
 مجروح غشم و بلا کامن
 قله او زنخه نبی طامت
 ای خیزی ای خیه خلقه روا
 ایکم او لیهیس نبند هنیک
 سن فکرسن حرارت اطمأن

بن عازم ایده زنها
 تصریه و قتل ایده زنها
 کل یانه قله و دست خست
 در جامن ایده اما نیک
 کل نزد نجح دوت اما نک
 در عاشق بینک هم جنیک
 بر لحظه نبند حدم او غسل
 ریحان را بله زیب زنی
 قل طوطیه قنه ناہن قوت
 حضره تور آب زند کانه
 مجروح غشم و بلا کامن
 قله او زنخه نبی طامت
 ای خیزی ای خیه خلقه روا
 ایکم او لیهیس نبند هنیک
 سن فکرسن حرارت اطمأن

فارسی کل غنیمه ایده زنها
 چون دیده ایده زنها
 ای خیزی ای خیه خلقه روا
 ایکم او لیهیس نبند هنیک
 سن فکرسن حرارت اطمأن

پوقدر بخا طاقت و صانک	بازد رنگه تیر خیا لک
آئینه عارضک بر ابر	ز همار کتو رسه ای سبزه
آسیمه آنخا سود یو قدر	بر فروع پی کیم وجود یو قدر
کوزدن یوز نخ پا شور ذمک جمی	اول کون که کوزده واریده نور
دور می نایچون بخا مقابل	حالا که نظار داده مشکل
معنے ده بی سسلکه هدم	عن ایه بای وصل محکم
حاث که او لم شکار صورت	رفع او لک بو عقبها صورت
جا ندر بولن ایدرینج جاند ان	لذت بنج بارد استادن
جسم که شهدی او زکه جاند ر	جانم کیده لے بی ز نادر
کوزده نوزم حکرده قائم	سن حلاله نده جانم
عرضه کیه ایسیم سنه بن	بندن بری ایلندنک بی سن
بن غود بوقم اول که وارسن	بنده اولن شکار سن بن
بن غیره دن ادشم شته	وابیم سخا نبه در تجه
ورسن بن هنگه بنم ای بار	کرن بن هیم هنگه بنم

لجن بکه دینه بکه دینه
مخین بکه دینه بکه دینه
لجن بکه دینه بکه دینه
لجن بکه دینه بکه دینه

غمزار لئنگ بین تیر بو	کیم پرده نشین او ب هشته
دایم قندس حجاب پیشه	کون کسی چخوب مام سره
کو شرمیس جمال غیره	کیم سنه ده او رسم عادت
اطوارمه در نیم شها دت	بن عشق کرد کنه د خا کم
ایل جلد پلور نبی که پا کم	رحم ایت بنخا ای بت و فادا
طعن اشنک آغزن آچه زنمار	چون بن ره و رس عشق دودک
ناموس طربقی او نو تم	من عقل ایخینی تو بیه الدن
ناموسنک س خد هر خلدن	لتریب ایله اول آیر میور
بونادره شری اندی مذکور	

بیمه تسلیه در کوخل میل وصال آینین	کون خلیل دشره بباراد لوزن عاشق بیان
حقیق عشق پر جوت نقصان دسته	او زن هل حقیقت والهن جمال آن
کمال عشق لعل حمزه زمر من صورت	که قیدن صورت عاشقی صد کمال آن
دلیل جمله عرش امده صورت پیت او	که عاقول افراطی ممکن ایله تھال تمز

د ملادی نم نکار دنیم
آهاد راه فرقان
آنچه بیهوده با طلاق ایوراد
آخان ایوراد فرقان
آنچه بیهوده با طلاق ایوراد

بلکه ای پری پیچیده من
فریضه صحت ای پری خاب

غمگی پیدم اینه نک بی شاد	بوجده تعقیدن آزاد
بر غافل خود برستم بن	جلدله مام استایم بن
اریش زلف و خال بیدرم	پیشته بونے خال بیدرم
ایمن طلب صال ایمن	نظاره زلف و خال بیدرسن
حال بسخار دشن او له تاک	معراج حقیقت کا لک
بن سبدکم بوزلف و خاله	چشم به وعد آر آئے
او ز حالم ایچون دلکش و روز	در نظر نکمه ای دل فسر
ما ایلیسن دمی نظاره	شکین دیره سن دل فکار
هم او لکس مراده ول	هم او لبکا ثواب حاصل
پو قدر چو نظاره بیسته	نیز بو جمال غوب بند
تن در جده دوزر و ام	کنج بدنده نقد حالم
ویردم او له صرفک مذار	کور دکده روئن قلم شازنک
تو قن و صانک ایم ادا	اذ شیه جهودن او لم پاک
حالاکه میتر او لم زادل کام	او لمت نزد او اراده بد نام

اول خانه قیف او لیدن
دست پری خیره سبک
فخر بسیز نمی کند
پری خیره ای داده ای

دست پری خیره سبک
خانه خیره ای داده ای
فخر بسیز نمی کند
پری خیره ای داده ای

119

فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای	فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای
فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای	فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای
فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای	فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای
فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای	فخر بسیز نمی کند پری خیره ای داده ای

نمای سخن

برنا و شین کورنده نا کاه کور دی که کلوبیسم تک تیرز کیم اوری اچونه راول مک بو اندوه دل و بلای جانده ادلس آنچه عرسید طلب کل تله و داع صحنه کلزار	ختم ایلیدین سوزنی اول ماه ناو اژدیه بر سبک خیز بلدی بت کلچ سمن بو بلدی کر قیب به کماندر اول ماه دش اولد غنمه دیجا کل اراده سوزنی تهدن خا
---	---

دشوند نک معن اهل
و زن ام بز نه کن هنر
نیز بز نک فن هنر
مش فر کون داده داده
پلک کل کس که باده
تک کن که باده داده

ادی دی دوزن کل که داده
نیز از نم از کار داده
آذنی بتو کن که باده

فہر

۱۲۰

باطنہہ ملکیک ایا تم سیر	ظاہر دہ ریشمی و خلہ طیر
کوت المدن آئے خلے	قلشی کھالا عدا لے
یوق سیرہ صایشی وارن	بلشدی جہانگی عہبائیں
امڑیشی کرم و غصہ سرہ	چکڑی جہانہ اوں جہاں کو
بولشی کمال ترک و تحریر	دو تشدی طریق اہل توحید
آلاشی اکل و شربن دور	اویشہی وجود پاکے پر نور
کورمشی مجازوں جیقت	تحصیل قلوب صفا ی سیرت
نقاشی ثقہ دن مراد	اعیانہ نویہی اعما دی
ہرنکتہ واقع معانی	موزو نیدی طبع نکتہ دانے
اسلو بے در و بست قابم	آواز ایدی بسے ملایم
قوشلا رہ دو تردی راہ پر دواز	تحرر لہ رکپنہ آواز
اٹا قلوب اول ستم ریدہ	کاہی غزل و کمی قصیدہ
برچچ غریز آنکھ امراء	سو زیله او قور دی کاہ و پکاہ
او قور ردی تمام شعر ن	یازر لریدی کام شعر ن

ساق کو زہ کلہ می شاہ می
 غرم طرب انسک تمام ایت
 بزم امہ جام لاکون دوت
 زیراکہ حسوز یہم مستم
 خوش در طرب انسک باتے
 نایرخ تویس حال آیا م
 کیم و محدن اویسو بتنے
 کشمہ می تلقعن محنا نے
 برضل کہ دت غارت
 ما عکدہ او لہ عرصہ باع
 پیسلے کبی اوکہ لاک سور
 رنجیر قاذن او لد اشجا
 سوندی کل دلانسک چرخ
 کل یم ترض هواد ن

برخچ قرح پرت پایا مے
 ذوقی طرب انسک تمام ایت
 امازہ جملہ فروں ایت
 غم سلسلہ سینہ پایی ستم
 او سکے شات وابستے
 بو تھے یہ بید وید اقام
 مجنون دان او لندہ دور یہ
 قطع نظر الیہ می جاند ن
 کلارب اطن ایلہی طے
 مانگدہ سرود نالہ ناخ
 مجنون کی شاخ ارخوان
 لزان و ضعیف وزرد جا
 صحری یہ غلت ایتے باغی
 لاکسم دم صہاد ن

کای بانع مرد بو آه سر ذمک	بن جسته یه طا هرا مید در دنک
بن ده سه استنک کبی نزام	بر کلدن ایرانغ زرد و زارم
نه دوت قربه قشبو لم	نه رو شه گونه دصو لم
سک کرچه خزا رسن که ثار	التبه بماره یکونک دار
سندن غنم دخنه نبده چو قدر	هسته وصال نبده یو قدر
آرتور دی غم آغذه مج و دن	کربان گوک دوده می رود
بولیلینک صیت اتید کید و دو یاد یله دنیادن کند کیده	
بعودنه عرضه قله دی رازن	بلدر د کوکله کے نب زن
سلطان سر بر استه است	کای حاکم عمره قیامت
بالند بوجودون او صاندما	نو سید لق تشیعه یانه م
بالله بوجیا تدن مو لم	چون دوت یانده ناقوم
سوزان دسیاه روز کارم	بن شمع شب فراق یارم
د گلتر دی بی جای عالم	یاندر دی بی جای عالم
شاید دو شه دصل اها	دیر دم که وجودم اوله با

کای
خشم پیشی او شد
خطه تی پیشی ای خواست
خشم پیشی ای خواست
خشم پیشی ای خواست

کای در دلم دوا سی آن
 غم کر مکمل خانہ تبدیم
 خلا کر سفر اولدی گلک
 اولون سکا ای ضعیفہ روشن
 جسمیده یوق اوزک در دام
 بن عاشق زار بے نوا یم
 سوداے ایل یوق اولد وارم
 چون آرز و ایلم جان
 خلا کید رم کو گله سوزی
 اسحق دکم بن پرشان
 اول یار غنمه زار و کریم
 سرکشته وزار و بے نوا در
 نبدن در آنک خونے اذون
 دایم کچور غم سعدہ ایام
 رسول ای زمانہ اولدے بندن

شمع اطم صبا سے آن
 نامگن ایدی محل اتیدم
 فرض اولدی بوگر طاپنک
 کشم قیس هوا ملکیم بن
 الاغم غشن دھنtra بے
 بر ماہ لخای سبستلام
 کسجدی هو سید روز کارم
 بر کون کورہ بلدم و صان
 الدن نہ کلور بوا یک روزی
 اول یار غنمه زار و کریم
 سرکشته وزار و بے نوا در
 قیس ایکن او لو پر اد مجنون
 بر کون آن خا حاصل دلیکام
 آفاقت فانہ اولدے بندن

بن هنرمند غافل است صبر امیده ایمه زک عالم بر پرده که یو قدر آنده عیا کیم چمیه دشنه آند آوار بی طعن دست جور بخواه بس ام اگر اراده نکار غم سفراندی اول سفر وصل آز و سیده ویرد جان	بن هم کله کور تسلیل است کر صادق سینکوب بود و من هم کل کام دسیده اولد لم پایا و ایم او لعم برایو ده سر از خوش میزد آن بوسه بهن سنتی ایمک خبردار جون قلے و صینی خسر یاد ایلد یار محربان
دور فلک ایانه ادمز امد شیلی ایشلو اژ دنما هر طھیه در دفینه نیک فخر اهسته کلن کیدر جها نه بو شعری خوش دلش خرد	کیدر که جهانده فانی او لمر دنیا ییدی باشلو اژ دنما هر طھیه در دفینه نیک فخر دوران اوز زمیع در زمانه ارباب زماینه ویرد بسپه

غزل

چو^ن آعلمی ایدی آه و نال
القصه دو توب طرق مام
تقطله دو ته رغرسن
تن او^ل که بقمر روضه ها
شوق اهل قرب حاضر او^ل

آغزکم او^ل و رسه پله ها ل
اول واقه پنهانه عالم
قرن دوزب او^ل زنان
روح او^ل و قن اوج اقا
در یاسنه قطرو صاحل او^ل

مجنو^ن نک لسل و فاسن خبردار او^ل و غیر
دوست یاد دید و بادان کت دید کیدر

۱۲۵

ت خسنه کل در ند
خیسن ایند^ه هجر
زمین ستریه ه زار
بسحال قلوب غربت اه
ای شفعت شکت طارع
د باطن نمک امر ها^ل
زار پوزله دی نیج هنگ

پاکل ایم کا ایونکل بتنکل هنکل نازم مونکل
لهی راه پر که زینه پر زینه پر
پیو^ن ایم کا ایونکل بتنکل هنکل نازم مونکل
کافه بجهه بجهه بجهه بجهه

غرت می بود رذگر زیر باری بون کن هم بتوانست شمع اید بخی اسم اول مزاره بر حالی دیگر کنم غوف باله دو شدی و قو خدی هزار	بر سو راه پی در بون کنست نا شر شدن این اسب است این شنی بار اول دیاره دو شکه یوله زیده اوله همه چون کور دی هزار کلخه زین
کچدی یه اول هر شکه نم قرا چه نخانز نک شاری کای تیره شب فدا کوک کیم اولدی اول آفاب عا کیم بول آنکانیسم همه	بر بوزن اند شر شک مخلو اولدی در اشک پیهاری کوزیاشنی ایدی محاطب چه من سکا شدی اوله وان بر برجی مقام دوشش اول
نمش آنها آفت زمانه کور خانده در اول در بخانه	من دوره اک مر و نک وار کسر پراغه ایه آن زنها

آنها نیزه هم بخانه
کسر پراغه ایه آن زنها
کور خانده در اول در بخانه
نمش آنها آفت زمانه

عالم خوش ایدی که داریدی با
 ای جان تن خسته دوای اب
 شنا فکم ای اجل کرم قبل
 قور ترینی خطراب غم من
 آینه می ایله زنگدن پاک
 رفع ابی مایه اراده حاصل
 تخلف ف صالح ایز بنا کا با
 بن تکمه مک ایسم خطا در
 بالند و مده قلم احصال
 پارب بنا جسم و جان کر کمز
 من بعد ذیل و خوار قبیله
 اغفاءه ایکن کید قرار

چون پاروی اول ملوون نکنم اما
 برخسته ایله تبر مزاع اب
 دفع الم ایله روح غم قیل
 ویر مردوده وجود مده عده دن
 قیل رو ده عتبار می چا
 ایله خی اول بخاره و اسل
 بر خلوت کم بوق آنده غبار
 سندن بنا کار برد در دار
 یکم شجاعه بوزد ویر قبال
 جان نام بسی جهان کر کمز
 سرشته روز کار قیلد
 اولدی بو غزل دلنده جار

غزل

یاند جام جمله و صل رخ یار آیگا
 درست فرقم درمان دیمار آیتم

آن داد داد داد اند اندی
 بکر نوافی ادار که ای
 امداد فوی بی ای ای ای
 فوی ای ای ای ای ای ای ای

پو دا تر و ده مقام حیرت دایم کوره درودی اول زمانه آمدن بر جا نت او له جانه عالمه آیده آنکه قدر است بو عالمی زک قلدی اول ام آن غم تی سه تی سه جا پک افوج فلک تیور دی فسر یاد آهی او شنه نیلدی عالم محبون سیاه روز کاره جانانه جان شار قلش دفن اتیکن اتلر مفتر دلداز نک آچله مزار ن غنا ک تیشی عکس ره تن اولدی قنکه رو هست	انضاف یعنی اول محبت کو یا که الله آیدی جانه چون در دله تبدی اول زمانه هر چو که وارا بیدی نکاری چون قدی نکاری ترک علم چون کوردی بو حائزینگان فریادله قلدی نو خسیاد زارا غلبه امکیم هم اولدم ایل جمع اولوب اتلر نظره قرا دسته کور دلر خیلش احواله آیلوب بر سر اسر غزل امیون تن زار ن قوید میرانه هم اول مزاره روح اکه قنکه رو هست
---	--

پیش از این آنکه یعنی
دوستی خودی را بخواهد
نه خودی را بخواهد
دوستی خودی را بخواهد
دوستی خودی را بخواهد
دوستی خودی را بخواهد

پهار سندھ فایروت اب
 خواب اچھو کور ندی اول براہ
 رخا رلندہ دو قلن نور
 خوش قوت و شاطمند و دش
 هر جو شہبک و شنہ صورت
 صور د کے بول رہا ماه ل در
 بور و ضمہ ر و فہر بینہ
 بو در دید ل ریاض رفوان
 بو ایکھ رنجستہ رخسار
 چون وادی عشقہ کرو ل را
 نزل للری اول کے باع رضوان
 چون مندہ رضا ویر و قضا
 کتہ کدہ جانے و فادن
 چون زید بودن اول کے سیدا

فلکہ ی مرادہ باستان ب جوا
 بر با غچہ دہ اب کے ماہ پا رہ
 ہم و حکم دو در و دغصہ دن دو
 عب ارتضان آزاد
 اخلاصاً او لش اهل خدمت
 نز تبہ لو پا دشہ ل در
 بیو م ن قوم نازین در
 بیو م محبتہ حور و غل ن
 محبو ب لیسے و فادار
 اول پاک نعلیہ اولہ رنگ
 چا کر ری اول کے حور و غل
 صبرا میار غسم و بلا ی
 قور تو رو را ول غم و بلا وان
 بو نختہ نے اندی خلقہ اخبار

۱۲۹
 قلکتہ اندی دلکھا
 دن بیو م ز قلب کی ن
 کے دن بیو م کا دل خاکا
 اک دل کشکوں دل کم
 دل غم دل کشکوں دل کم

جان بیو م بیو م اندی دلکھا
 بیو م بیو م اندی دلکھا
 بیو م بیو م اندی دلکھا
 بیو م بیو م اندی دلکھا

بے عزت و عتسیار غذیک با سن کبے مدریزه فایز کا نجہ دام اولورے دوک او رکھ کا لکھ کا اول دعنه آشے روز کاراید و بسن اتم زنک اعانتوہ تقصیر دور نکھہ بنکا او لو رکارام جور نکلہ ایشہ خوار و زارہم وارایدی کبو قدر عتسیار ویردی بو ادا یلد جو ایم هر حکم عیب ایدن سر بر حکمتہ و فادرانہ کم جور کیم پیر طرفینک هو اور کندے اوزنکا شخا راید و بسن	ا فانے ایچہ خوار غذیک بیک کرا دیدی برج بیز او رکھ دی آنکا ایشہ جونک فضل افسہ مایل او رکھ دعنه دوا یم عزم اللہ زارا بید و بسن بن هم کرا دیم امل تزویر سندم غرضم اولوب بر احجام چون اهل و فارڈنک و خارم یو یوز دن ایس شنک مار کر دوں شیب بجم عالم کای صورت خالدن خبریز بن امرہ موافق ایرم دور اما سن ایدن عمل خلا در شاعر لف ایشی راید و بسن
---	---

رسانی کیا کیا کیا کیا کیا
رسانی کیا کیا کیا کیا کیا

الد نم اکر پهلا عب
اشعاره بیان دیوب او صنه
سوز در که خسته اند دل
جان سوز در اکر مورشان
بالند بیان مید رکه حالا

طن الم سکا دپریه کا دب
سرما شی لطفی هصل صنه
اخطار صفات و ذاته قابل
سوز در که دیر لازم که در حلق
امواه سوز پلے ویر زنگ یا

جموله لبلنی قلوب یاد
ارواح ری ایلو نک شاد
بوسان غذر تای کتادر و تاریخ اما قیم الاب در
ای گلک رونده بارک شه او لذک بن ره نور دسته اه

بنک بیله حاجیم بتو رذک
رحمت نخای کم من اند نک عاده
اشکید در و نیسم اندود
محن ری کنج کوهر در د
القصه هرتب اولد برباع
خون جک آب جو باره ای

بر نزد عاقبت بتو رذک
بو سکه بایه اتم آباد
آسید بر دلے غیر آلو د
روزن لری مفهد دم سرد
مرلاه سی باخی اوزرو برد
نوك مرده ابر نوبت

دینه هم مفتون دینه هم
پر از سرداری کیچنی دعا
و عاصی مفتون د
و عاصی مفتون د
عاصی مفتون د
عاصی مفتون د
عاصی مفتون د

۲۲۱

لکی که فراز ب دلخوا
دو زندگان دن که ای
دلاهی دلکه ای دلکه ای
لخوا نکار کار دن که ای
بیون عی ای دلکه ای دل

سراده قادم دن دلخوا
که ای دلکه ای دلکه ای دلکه ای دلکه ای دلکه ای دلکه ای
که ای دلکه ای
که ای دلکه ای
که ای دلکه ای
که ای دلکه ای

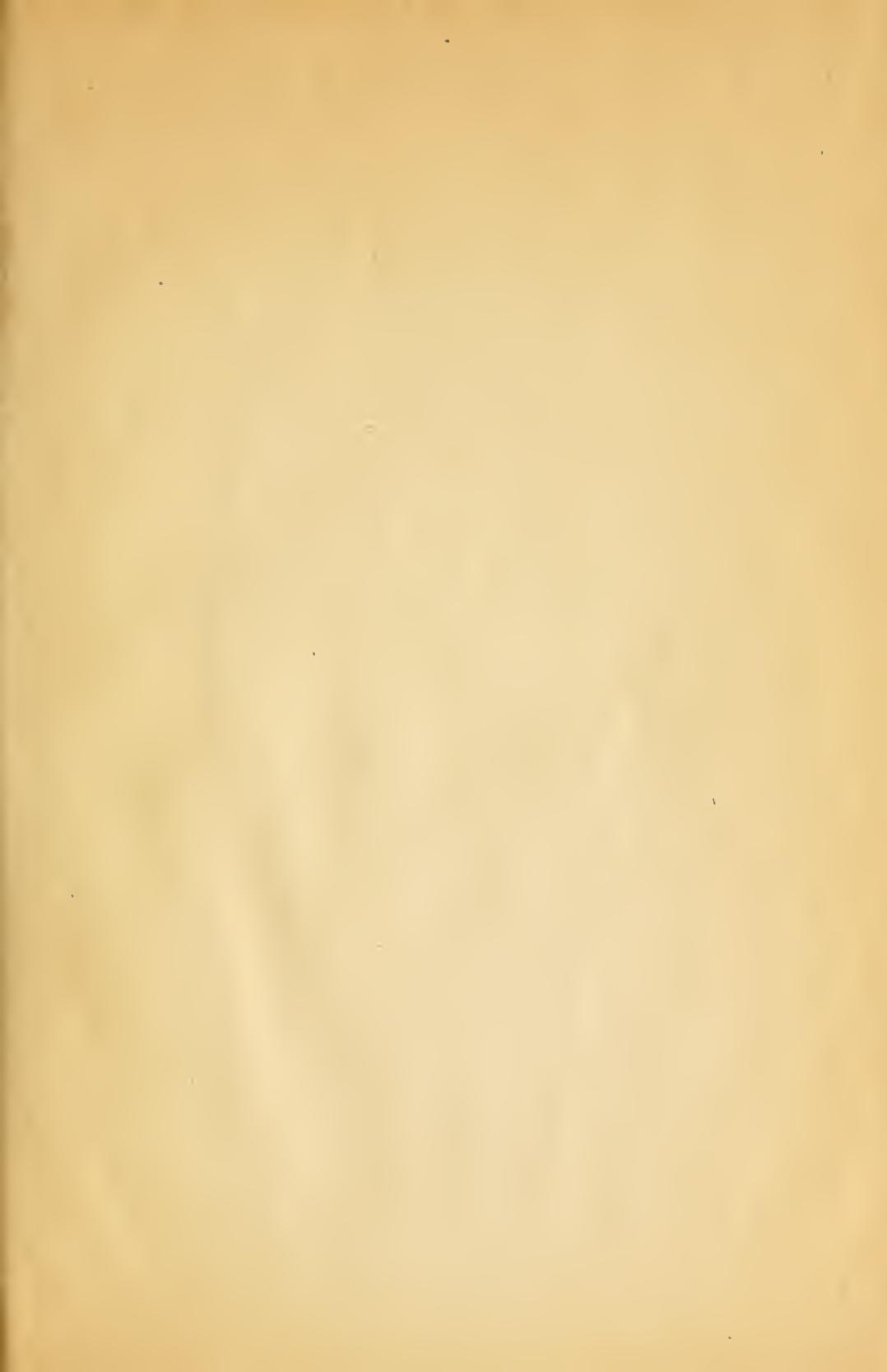
۱۲۶

شرم صدن شار فرد کر قادر بینک جو ای سه کیم وادی جملدر بو واد	بسم خیرتیهار قل سوده هسته تفرض اید ترک ایله تفرض داراد
---	--

دم خیر زنده ن اور دنادم دور خبر دیگرس باشم	
---	--

تمه المکتب یعنی المکتب کارخانه چاچ آخوند طاعبدالله کتاب زدش در کار و دارای حاکم دکان در دم بازار کلاه فروشان در پیش کار و نهرای نهاد چیان در دوش دکان قادی نزدیک بازار بجه چیان بجه اقام میرزا عبد القهید بن کربلای حسن تبریزی امام	
--	--

ف شهر خادی الاول شمسه	
-----------------------	--

3 1761 081595829

PL
248
F95L4
1843